Annus XVIII - Vol. XVIII 3 Novembris 1926 Num. 11

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii PP. XI: Motu proprio, p. 401 - Constitutio Apostolica, p. 403 - Litterae Apostolicae, p. 407 - Epistolae, p. 429 - Homilia, p. 432.

Acta SS. Congregationum: *Suprema S. C. Sancti Officii:* Excommunicatio sac. F. Capone, p. 434 - *S. C. Consistorialis:* I. Clusin. Dismembrationis, p. 435. II. Provisio Ecclesiarum, p. 436. III. Designatio, p. 436 - *S. C. de Propaganda Fide:* Nominationes, p. 436 - *S. C. Rituum:* I. Andegaven. Super *tuto* in causa Ven. N. Pinot, p. 437. II. Parisien. Super martyrio in causa Venn. I. M. du Lau et Socc., p. 439. III. Damascena. Super *tuto* in causa Venn. Massabki, p. 448. IV. Parisien. Super *tuto* in causa Venn. I. M. du Lau et Sociorum, p. 450 - *C. S. de Seminariis et de Studiorum Universitatibus:* Epistola de catechetica disciplina in Ss. Seminariis excolenda, p. 453.

Acta Tribunalium: *S. R. Rota:* Ianuen. Citatio edictalis (Testa-Rosasco), p. 453.

Diarium Romanae Curiae: Udienza diplomatica - S. C. del Concilio: S. C. dei Riti: Congregazioni Generale e Preparatoria - Tribunale della S. R. Rota: Inaugurazione dell'anno giuridico - Segreteria di Stato: Nomine, onorificenze - Maggiordomato di S. S.: Nomine - Necrologio - Avviso, p. 457-464.

ROMAE

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M • DCCCC • XXVI

Directio: Palazzo della Cancelleria — Roma.
Administratio: Tipografia Poliglotta Vaticana — Roma.

Pretium annuae subnotationis
Pro Italia, Lib. 20 — Extra Italiam, *L. it.* 35 —
Pretium unius fasciculi, Lib. 3 —

«*Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur*» (Ex *Commentarii Officialis* ratione die 29 octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XVIII, n. 11 - 3 Novembris 1926)

ACTA PII PP. XI

Motu proprio

PAG.

In Castro Gandulphi. - De aedificio in usum scholarum in Castro Gandulphi excitato et Magistris Piis Filippiniis tradendo. - *10 augusti 1926* 401

Constitutio Apostolica

Beatissimae Virginis Mariae. - De praelatura nullius dioecesis B. V. Mariae a Sacratissimo Rosario. - *8 maii 1926*. . . 403

Litterae Apostolicae

I. *A primis Ecclesiae.* - Venerabilis Dei Famulus Abba Ghebre Michael e Congregatione Missionis a Sancto Vincentio a Paulo sacerdos, Beatus renuntiatur. - *3 octobris 1926* 407

II. *Contingit ex auspicato.* - Venerabiles Servi Dei sac. Emmanuel Ruiz et septem Socii, O. F. M. itemque tres germani Ven. Franciscus, Mooti, Raphael Massabki, viri Maronitae, martyres Damasci, Beati renuntiantur. - *10 octobris 1926* 411

II. *Teterrima ac miseranda.* - Venerabiles Servi Dei Ioannes Maria Du Lau, Archiepiscopus Arelatensis, Franciscus Ioseph de la Rochefoucauld, Episcopus Bellovacensis, Petrus Ludovicus de la Rochefoucauld, Episcopus Santonensis et CLXXXVIII Socii, omnes Parisiis odium Fidei interempti, Beati renuntiantur. - *17 octobris 1926* 415

IV. *Fortissimos inter.* - Venerabilis Dei Famulus Natalis Pinot presbyter Andegavensis Beatus renuntiatur. - *31 octobris 1926* 425

V. *Quae rei sacrae.* - Novus limes inter vicariatum apostolicum Leopoldopolitanum et praefecturam apostolicam de Matadi in Congo Belgico. - *30 iunii 1926* . . 428

Epistolae

I. *Laudari satis.* - Ad Emum P. D. Raphaelem tit. S. Hieronymi Illyricorum presb. Card. Scapinelli di Leguigno, quem Placentiam mittit legatum Suum ad Conventum Eucharisticum. - *30 aprilis 1926* . 429

II. *Septimo feliciter.* - Ad Emum P. D. Raphaelem tit. S. Praxedis S. R. E. presb. Card. Merry Del Val eumdemque Patriarchalis Basilicae Vaticanae Archipresbyterum, quem legatum Suum mittit Assisium ad septies saecularia sollemnia ab obitu S. Francisci. - *25 septembris 1926* 430

Homilia

Iam finis. - Ad novensiles Episcopos e clero indigena Sinensi, habita inter Missarum solemnia consecrationis eorumdem in festo SS. App. Simonis et Iudae die XXVIII octobris MDCCCCXXVI in Basilica Vaticana 432

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA S. CONGREGATIO S. OFFICII

Sententia declaratoria excommunicationis in sacerdotem Franciscum Capone. - *3 novembris 1926* 434

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PAG.

I. *Clusin. et Civitatis Plebis.* - Decretum dismembrationis et aggregationis. - *1 iunii 1926*. 435

II. Provisio Ecclesiarum 436

III. Designatio 436

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

Nominationes 431

S. CONGREGATIO RITUUM

I. *Andegaven.* - Decretum super *tuto* in causa beatificationis seu declarationis martyrii Ven. Servi Dei Natalis Pinot, parochi vici Louroux-Béconnais. - *1 octobris 1926* 437

II. *Parisien.* - Decretum super martyrio in causa beatificationis seu declarationis martyrii Venerabilium Servorum Dei Ioannis du Lau, Archiepiscopi Arelatensis, Francisci Iosephi de la Rochefoucauld, Episcopi Bellovacensis, Petri Ludovici de la Rochefoucauld, Episcopi Santonensis, et Sociorum, Parisiis in odium fidei interemptorum mense septembris anno 1792. - *1 octobris 1926* . 439

III. *Damascena.* - Decretum super *tuto* in causa beatificationis seu declarationis martyrii Venerabilium Servorum Dei Francisci, Mooti et Raphaelis Massabki fratrum germanorum christifidelium Maronitarum Damasci anno 1860 in odium fidei interemptorum. - *7 octobris 1926* 448

IV. *Parisien.* - Decretum super *tuto* in causa beatificationis seu declarationis martyrii Venerabilium Servorum Dei Ioannis Mariae du Lau Archiepiscopi Arelatensis, Francisci Iosephi de la Rochefoucauld Episcopi Bellovacensis, Petri Ludovici de la Rochefoucauld, Episcopi Santonensis et Sociorum, in odium fidei Parisiis interemptorum mense septembri anno 1792. - *7 octobris 1926* 450

S. CONGREGATIO DE SEMINARIIS ET DE STUDIORUM UNIVERSITATIBUS

Epistola ad Rmos Ordinarios de catechetica disciplina in sacris Seminariis impense excolenda. - *8 septembris 1926* . . . 453

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis: *Ianuen.* - Nullitatis matrimonii (Testa-Rosasco). - *13 octobris 1926* 456

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Udienza diplomatica 457

II. S. Congregazione del Concilio: *Avviso* . 457

III. S. Congregazione dei Riti: *Congregazioni Generale* e *Preparatoria*. 457

IV. Tribunale della S. Romana Rota: *Inaugurazione dell'anno giuridico* . . . 958

V. Segreteria di Stato: *Nomine, Onorificenze* 459

VI. Maggiordomato di Sua Santità: *Nomine* 462

VII. Necrologio 464

VIII. Avviso 464

Annus XVIII - Vol. XVIII 3 Novembris 1926 Num. 11

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

MOTU PROPRIO

DE AEDIFICIO IN USUM SCHOLARUM IN CASTRO GANDULPHI EXCITATO ET MAGISTRIS PIIS FILIPPINIIS TRADENDO.

PIUS PP. XI

In Castro Gandulphi, ut puellas adulescentulasque apte erudiendas christianosque ad mores conformandas curaret, fel. rec. decessor Noster Benedictus XIV, mense iunio an. MDCCXLIV, Magistrarum Piarum, quas a Beata auctrice Filippinias vocant, religiosam Familiam collocavit: cui quidem Familiae cum aedes quasdam in habitationis scholaeque usum et congruam annuam pecuniam attribuisset, Magistrum pontificalium largitionum *pro tempore* praeesse ac patrocinari decrevit, idemque, cupiens publice ostendere et quanti sua inceptum illud interesset et quam propensa Sorores voluntate prosequeretur, eo ipso mense, harum domum, illo in oppido rusticationis suae, benigne invisit. Per chirographum autem an. MDCCLV datum edixit, patere Scholam Magistrarum Piarum in Castro Gandulphi in posterum perpetuo debere, ut adulescentulae mulieresque eius oppidi ad christianam doctrinam, de more institutoque eiusmodi scholarum, instituerentur; Scholam autem a se in Castro conditam, honoris causa, Pontificiae titulo auxit. Nec ex eo tempore Institutum illud a decessoribus Nostris foveri unquam desitum est. Etenim, ut recentiores commemoremus, Gregorius XVI et Pius IX ludorum eius Castri amplificationi, alter novis additis diaetis, alter elato altius aedificio, uterque vero aucta annua pecunia, providenter consuluere. Cum autem, anno MDCCCXC, Consilium oppido administrando praepositum, ut municipales scholas ex

legis praescripto aperiret, publicum magistris nominandis certamen indixisset, ad idemque invitatas, facta boni exitus sponsione, Filippinias Sorores cunctis suffragiis ad docendum elegisset, res decessori Nostro Leoni XIII sic placuit, ut non modo in usum municipalium ludorum diaetas Pontificiae Scholae concesserit, verum etiam, ad perfectiorem puellarum institutionem, scholam ibidem, sumptu suo in perpetuum alendam, patere voluerit. Proximus denique decessor Noster Benedictus XV die XXII mensis maii an. MDCCCCXVIII benigne providit, ut, iisdem Magistris Piis Filippiniis ducibus, puellae Castri Gandulphi in operibus artificiisque muliebribus simulque in christianae vitae officiis rite exercerentur, aedibus, machinis, supellectile, annua pecunia ad talis veluti officinae effectum suppeditatis.

Cum autem Nobis, quibus haud multo ante feliciter obtigit, ut Luciam Filippini inter Beatos caelites numeraremus, recta iuventutis institutio cordi sit quam maxime, Venerabili Fratri Carolo, Archiepiscopo tit. Nicomediensi eidemque a largitionibus Nostris, perlibenter obsecundavimus, postulanti, ut in usum Pontificiae, quam memoravimus, Scholae ampliores compararemus aedes, quae temporum rerumque condicioni, itemque populi illius incremento, aptius congruerent ac responderent.

Quod igitur domus et schola, qua Filippiniae Sorores ad hunc diem usae sunt, iam nimium pro necessitate angustae factae essent, idcirco novum aedificium, quod scholasticum vocant, continentemque pro Sororibus Magistris domum in area Nostra e villa « Cibo », in via quam vulgo « Salita S. Antonio » nuncupant, excitari iussimus: quod quidem aedificium, propediem publice dedicandum, inde a proximo anno scholastico MDCCCCXXVI-MDCCCCXXVII usui esse poterit.

Itaque Motu Proprio, ac de certa scientia et matura deliberatione, statuimus ac decernimus, eas ipsas, quas excitavimus, aedes, omnesque earum accessiones, secundum traditionis Actum, Magistris Piis Filippiniis utendas concedi, ut easdem ad propositum Nostrum adhibeant, scilicet ad puellas Castri Gandulphi litterarum elementis imbuendas christianeque conformandas. Contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum die X mensis augusti anno MDCCCCXXVI, Pontificatus Nostri quinto.

PIUS PP. XI

CONSTITUTIO APOSTOLICA

VALLIS POMPEIAE

PRAELATURAE NULLIUS DIOECESIS BEATISSIMAE VIRGINIS MARIAE A SACRATISSIMO ROSARIO.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD FUTURAM REI MEMORIAM

Beatissimae Virginis Mariae a Sacratissimo Rosario Aedes in Valle Pompeia magnificentissime piis fidelium oblationibus erectas, iteratis iam vicibus praedecessores Nostri immortalis memoriae Leo XIII, Pius X ac Benedictus XV pontificali auctoritate honoribus honestarunt privilegiisque singularibus auxerunt.

Iuvat praesertim speciali mentione referre quae ad ipsarum Aedium Marialium firmamentum Summus Pontifex Leo XIII, recolendae memoriae, disposuit ac statuit, quaeque circa easdem temporum decursu facta sunt.

Apostolicis enim Litteris *Qua Providentia* diei 13 martii 1894 idem Summus Pontifex munus acceptavit, sibi pro quinquagesimo suae consecrationis anno oblatum, quo Bartholomaeus et Anna Maria coniuges Longo sese de sacris aedibus B. Mariae Virginis in Valle Pompeia omni potestate atque auctoritate abdicabant, ut eae cum omni supellectili, ornatuque, rebusque pretiosis, quarum dabatur index, in Apostolicae Sedis ius et dominium transirent. Quod ut legitime efficeretur opportunum quoque dabant chirographum.

Qua occasione arrepta in iisdem Litteris Leo XIII haec insuper expresse edicebat: *Quam Vallem Pompeiam, non tamen ultra terminos aedium Marialium, a dioecesi Nolana seiungimus, seiunctamque in Apostolicae Sedis ditionem subiicimus.*

Ex eo autem tempore iurisdictionem omnem quam Summus Pontifex super praefatas aedes (hoc est super Sanctuarium, puellarum orphanotrophium, cappellanos confessarios, et super pueros filios eorum qui in carceribus sunt detenti) ad se advocaverat, Apostolica Sedes plenissime semper exercuit per Eminentissimos Viros Cardinalem Monaco La Valletta, Cardinalem Mazzella, Cardinalem Prisco, ac demum per Cardinalem Augustum Silj, nuper defunctum; qui tamen, cum ab initio Cardinalitia dignitate non decoraretur, Delegati Apostolici nomine potestatem suam exercuit.

Contigit autem, ut longo huius temporis spatio, auctis fidelium oblationibus pro Sanctuario, hospitium pro filiis carceribus detentorum, quod ab initio in ipsis Marialibus aedibus exstabat, alibi seorsim constitueretur; insuper ut aliae accessiones primitivis Marialibus aedibus adiicerentur, ac denique ut ultimis hisce temporibus pro filiabus carceribus detentorum aedes ac fundus novus acquirerentur. Factum est insuper, ut, non contradicente Apostolica Sede et Ordinario Nolano silente, iurisdictio, Apostolicis Litteris *Qua Providentia* ad Mariales aedes coarctata, ad haec nova loca extenderetur.

His ergo ad memoriam revocatis quae praesertim Summus Pontifex Leo XIII tam utiliter constituerat, Nos quoque, iisdem omnibus consideratis et perpensis, volentes perficere riteque ordinare et ad novam conditionem aptare quae ab initio ipse Leo XIII statuerat, eiusque dispositioni inhaerere, insimul pro peculiari qua ferimur devotione erga Beatissimam Virginem, praefatas aedes, a dioecesi Nolana iam avulsas et sub directa S. Sedis iurisdictione positas, novo pontificalis benevolentiae testimonio illustrare voluimus; ideoque per decretum Sacrae Congregationis Consistorialis diei 20 proxime elapsi mensis martii institutionem a glorioso decessore Nostro Leone XIII, ut supra, peractam, in Praelaturam ereximus, nuncupandam « Pompeianam *nullius dioecesis* » ex titulo Beatissimae Virginis Mariae a Ssmo Rosario.

Quum vero singularis negotii gravitas exigat ut quae circa hanc Pompeianam Praelaturam decrevimus vel plenius statuantur, per has Apostolicas sub plumbo Litteras, reassumptis et veluti in unum collectis iis omnibus quae ad rem pertinent, haec quae sequuntur decernimus:

1. Institutio a Leone XIII Apostolicis Litteris *Qua Providentia* peracta, nomen ac dignitatem *Praelaturae Nullius dioecesis* suscipiet et assumet, a Beatissima Virgine Maria a Ssmo Rosario in Valle Pompeia nuncupandae.

2. Ad honestam Praelati sustentationem, ipsi propria erit annua pensio duodecim millium libellarum, ex oblationibus fidelium, quae quotannis Sanctuario fieri solent, desumenda.

3. Ceteras oblationes omnes, sive iam collectas sive colligendas nec non bona omnia quae in exsecutionem Decreti diei 20 mensis martii, iam per publicum instrumentum in forma legali confectum die 9 aprilis nuper elapsi, legitime translata sunt, Praelatus administrabit cum consilio de quo infra ut plene ac fideliter erogentur in fines ad quos datae sunt, scilicet pro cultus et fabricae expensis et pro sustentatione sacerdotum nec non puerorum ac puellarum qui prope Sanctuarium aluntur ac educantur et eidem Sanctuario, salva eorum educatione, quadamtenus deserviunt.

4. Praelatus a S. Sede designandus potestatem suam, immediate S. Sedi subiectam, exercebit in territorio nedum primitivo sed etiam actuali Aedium Marialium, itemque in aedibus et territorio filiis et filiabus in carceribus detentorum adsignatis.

5. Haec Praelati potestas tum ordinis tum iurisdictionis eadem erit ac ea quae spectat ad ceteros locorum Ordinarios, ad tramitem iuris communis.

6. Quinto quoque anno Praelatus relationem faciet ad Sacram Congregationem Consistorialem de statu ipsius Praelaturae, servatis servandis et iuxta praescriptum ss. canonum, prout ceteri Episcopi, Abbates et Praelati *nullius dioecesis* adiguntur; sed insuper singulis omnino annis integram relationem de statu oeconomico omnium bonorum quorum administrationem gerit ad S. Sedem mittere debebit, iniuncta pariter obligatione recurrendi quoties cuiusque generis negotiorum gravitas, etiam quoad spectat temporalem administrationem, id exigat, et firmo sarctoque iure ipsius S. Sedis pro libitu quandoque interveniendi in omnia quae respiciunt sive statum moralem Praelaturae rerumque omnium quae Praelati potestati ac iurisdictioni subiacent, sive temporalem administrationem omnium bonorum quae ad finem singulis proprium cum suis proventibus tributa sunt vel in posterum erunt tribuenda.

7. Sicuti iam mos erat cum Marialibus Aedibus Delegatus Apostolicus praesideret, ita Praelato Pompeiano adsidebunt tres viri ex ordine clericali, a Sacra Congregatione Consistoriali eligendi, qui eum consilio et opere adiuvent in ordinario Praelaturae regimine ac in ordinaria oblationum nec non bonorum, ut supra, administratione et erogatione iuxta debitos fines. Ex istis unus, qui ad rem designabitur, Praelati absentis vices geret cum potestate Vicarii Generalis ad tramitem iuris communis; ac, Praelatura vacante, potestatem Vicarii Capitularis assumet, sub immediata tamen S. Sedis directione et vigilantia, usque dum alius Praelaturae regendae sit praepositus.

8. Munus tandem advigilandi ut rite Sanctuarium tum in spiritualibus tum in temporalibus regatur ac ut oblationes ac bona in finem ad quem singula ordinata sunt dirigantur ac administrentur, quodque hactenus particulari Patrum Cardinalium Coetui seu *Commissioni* concreditum fuit, etiam in posterum adhuc exercebitur ab illis Patribus Cardinalibus quibus a Summo Pontifice commissum erit.

Quae autem hisce Litteris Apostolica auctoritate a Nobis decreta sunt, nulli hominum, nullo unquam tempore ac quacumque ex causa, infringere aut iis repugnare vel quomodolibet contraire liceat. Si quis vero, quod Deus avertat, hoc attentare praesumpserit, sciat se obnoxium evasurum

esse poenis a sacris canonibus contra obsistentes exercitio ecclesiasticae iurisdictionis statutis.

Hisce omnibus, ut supra, confirmatis ac constitutis, ad eadem exsecutioni mandanda deputamus venerabilem fratrem Raphaelem Carolum Rossi, Archiepiscopum Thessalonicensem, Sacrae Nostrae Congregationis Consistorialis Adsessorem, eidem tribuentes facultates opportunas ac necessarias, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, alium virum in ecclesiastica dignitate constitutum, ac definitive sententiam dicendi de quavis difficultate vel oppositione in exsecutionis actu quomodolibet oritura, imposito onere ad sacram Congregationem intra sex menses transmittendi authenticum exemplar peractae exsecutionis.

Volumus insuper ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate constituti munitis, eadem omnino tribuatur fides in iudicio et extra illud, quae hisce Litteris Nostris tribueretur, si originaliter exhibitae vel ostensae forent.

Decernimus denique has praesentes Litteras valituras, contrariis quibuslibet, etiam peculiari et expressa mentione dignis, minime obstantibus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo sexto, die octava mensis maii, Pontificatus Nostri quinto.

O. CARD. CAGIANO,
S. R. E. Cancellarius.

✠ C. CARD. DE LAI, Ep. Sabinen. et Mandelen.,
S. C. Consistorialis Secretarius.

Dominicus Jorio, *Protonotarius Apostolicus.*
Dominicus Spolverini, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. XXXIII, n. 34.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

VENERABILIS DEI FAMULUS ABBA GHEBRE MICHAËL E CONGREGATIONE MISSIONIS A SANCTO VINCENTIO A PAULO SACERDOS BEATUS RENUNTIATUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — A primis Ecclesiae saeculis Evangelium in Abyssinia nuntiatum fuisse constat, sed cognitum quidem est temporum lapsu, a falsis haereticorum doctrinis diffusos, plures praesertim de Divini Verbi natura errores, illos in populos irrepsisse. Ut regionem eandem ab haeresi revocarent, iterum iterumque, connisi sunt catholicae Fidei praecones, quos inter meminisse iuvat venerabilem Dei famulum Iustinum De Iacobis, qui, dimidio saeculo decimo nono Apostolicus Abyssiniae Praefectus, immani labore, peruberem conversionum segetem messuit. Plures enim ipse praestantes genere ac doctrina viros, iam haeresi sordentes, eiuratis erroribus, in catholicae Ecclesiae gremium recepit, alumnosque suos verbo atque exemplo adeo confirmavit in fide, ut nonnulli eorum gloriosum martyrium pro Christo facere non dubitaverint. Horum lectissimo in numero principem locum obtinet venerabilis Servus Dei Abba Ghebre Michaël, qui in oppido *Dibo* penes caeruleum Nilum natus, anno MDCCLXXXXI, Michaëlis nomen et christianam a parentibus religionem accepit, sed haeresi infectam et a catholica Fide scissam. Acri ingenio praeditus, doctorum Abyssinorum scholas coepit celebrare, et brevi gramaticem, poësim, psalterium Sacrasque Scripturas didicit, iuxta morem regionis, sed scientiae amore et quasi arcano virtutis instinctu ductus, monasticam vitam aggressus est. Quare celeberrima regionis coenobia lustrat, veteres codices evolvit, praestantiores fama magistros percontatur, et tantos in theologicis disceptationibus progressus nanciscitur, ut, florenti licet aetate, doctissimi viri famam sibi comparaverit, et dignus habitus sit, qui magisterium publice exerceret. Castitatem interea servat religiose, neque carnis indulget illecebris, ut facilius ad divinarum rerum commentationem animum extolleret. Sed cum animadvertisset tres in Abyssinia scholas sive sectas vigere, quae de Christi natura doctrinas omnino diversas profitebantur, impensiore flagravit desiderio veritatem germanam agnoscendi. Deperdito studio verum quae-

renti, veri nuncius obviam venit. Etenim Michaël dum piam ad Palaestinae Loca sancta peregrinationem capessere studet, et ad Rubri Maris oras properat, Aduae novit praefatum Iustinum de Iacobis e congregatione Missionis, qui anno MDCCCXXXIX in Aethiopiam venerat, ut veram fidem deerrantibus ostenderet, animasque Christo lucrifaceret. Hic fervidum Michaëlis ingenium, non minus quam validam doctrinam nativamque virtutem, ac pietatem demiratus, cum eo amicitiam ultro iniit, et plures de catholicae doctrinae veritate disserendi nactus occasiones, errores veteres ex animo Michaëlis penitus exstirpavit, omniaque dubia atque anxietates solvit, effecitque ut post iter Romanum, ad catholicae fidei centrum, et Terrae sanctae visitationem, in patriam redux Michaël, rite abiurata haeresi, in Ecclesiae Romanae sinum reciperetur. Annum agebat aetatis suae quinquagesimum venerabilis Servus Dei, Abba Ghebre Michaël, cum veritatem illam, quam intento studio tot annos inquisiverat, laeto non minus quam forti pectore amplexus est. Haud enim ignorabat teterrimum odium, quo schismatici, praesertim monachi, quos inter diversatus erat, catholicae religionis asseclas et administros prosequebantur, et probe noverat, quae sibi oppetienda discrimina forent. Sed propositi tenax, magistri sui Iustini socius laborum atque adiutor, catholicae Fidei dogmata ac praecepta in scholis apostolicae praefecturae docet, errores haereticorum oppugnat, mores damnat. Conversionis nuntio accepto, episcopus schismaticus, nomine Salama, ira exarsit, et Michaëlem, apostolici ministerii curis intentum, missis satellitibus, in captivitatem adducit; Dei Famulum fidei formulae adhaerere renuentem, quam ipse tuebatur, in arctam custodiam coniicit. Tres fere post menses a carcere liberatus redit ad Iustinum, et dignus a Praefecto Apostolico habitus est, qui sacerdotium iniret; ita ut anno MDCCCLI, caelesti perfusus gaudio, Venerabilis Servus Dei salutarem hostiam prima vice litaverit. Mox in Congregationem Missionis a Sancto Vincentio a Paulo cooptatus, proficiscitur *Gondar* versus, civitatem haereticorum abyssinorum praecipuam sedem ac propugnaculum, ut Romanam Fidem palam inferret populo, magistros schismaticos refutaret atque etiam penes nobiles viros et regios administros catholicae fidei veritatem propugnaret. Verum, depulso legitimo Rege, ad Romanam Fidem excipiendam propenso, Imperii Abyssinici summam per nefas occupaverat Theodorus, acerrimus catholicae veritatis hostis, qui in apertam ruit catholicae Fidei administrorum insectationem. Pulsis itaque per vim extra Abyssiniae fines Europaeis Missionariis, iussu schismatici episcopi, denuo Venerabilis Dei Famulus comprehenditur, qui, immani ligneo compede vinctus, teterrimum in carcerem coniicitur, ibique plures menses inedia et squalore conflictatur. Perfidus schismaticus praesul, ut a Romana fide descisce-

ret, haud semel Michaëlem tentavit, tum libertatis spe, tum metu tormentorum; sed strenuus Fidei adsertor iugiter se potius paratum exhibuit ad cruciatus perasperos tolerandos, quam ad iniuriam vel minimam Deo irrogandam. Carceris ac passionis socios interea solatur, atque in fide, verbo atque exemplo confirmat, Venerabilis Dei Servus, donec ad Theodori Regis tribunal rapitur. Heic religionis nostrae veritatem aperte professus, virgis caeditur, sed maiorem Dei Servus in patiendo fortitudinem, quam satellites in percutiendo saevitatem, ostendit. Fessis enim diro labore carnificibus strenuus Dei pugil irridet, dum aestuans ira tyrannus novos subdit tortores, qui Martyris constantiam frangant. Verberibus attritus neci postea damnatus est; iamque ballistis igneis conficiendus ad supplicii extremi locum trahebatur, cum, Angli consulis intercessione, commutata poena in custodiam perpetuam, denuo in carcerem detruditur. E carceribus deinceps eductus, catenis oneratus, regias copias sequi pedes adactus est. Sed perdifficili in itinere, dum ab inhumanis satellitibus inter calones atque impedimenta per vim raptatur, flagellis, siti, ac fame iam semianimis, dysenterico morbo confectus, invictam animam efflavit, terdecim post menses saevissimae passionis, optatissima Martyrum palma potitus, vertente anno millesimo octingentesimo quinquagesimo quinto, aetatis suae quarto supra sexagesimum. Praenobilis huius martyrii fama longe lateque percrebuit, et de Beatorum caelitum honoribus Venerabili Dei Famulo tribuendis flagrans erat christifidelium omnium desiderium, sed adversa locorum adiuncta cunctationem imposuere; donec adornatis ordinariis processibus omnibusque rei momentis mature perpensis, rec. me. Benedictus Pp. XV, decreto edito die XXV m. ianuarii an. MDCCCCXX, introductionis Causae Commissionem obsignavit. Continuo posita quaestio est de martyrio, martyriique causa, et quum constiterit luculenter, ipsius Venerabilis Servi Dei internecionem in odium catholicae Fidei evenisse, et solam Fidem fuisse illius causam, Nos sollemni decreto, undecimo calendas iunias huius anni dato, de martyrio martyriique causa Venerabilis Servi Dei Abba Ghebre Michaëlis constare declaravimus: cui paullo post aliud accessit decretum, quo indultum est, ut, inspecta martyrii evidentia, a probandis signis seu miraculis in specie causae actores soluti essent, prout in iure sancitum est. Cum igitur de martyrio constaret, ad rem perficiendam illud supererat, ut Sacrorum Rituum Cardinales et Consultores rogarentur, an, stante approbatione martyrii martyriique causae, nec non dispensatione a signis sive miraculis, *tuto* procedi posse censerent ad sollemnem ipsius Venerabilis Dei Famuli Beatificationem. Hoc praestitit dilectus filius Noster Caietanus Sanctae Romanae Ecclesiae Diaconus Cardinalis Bisleti, Causae Relator, in universo Sacrae Rituum Congrega-

tionis coetu calendis iuniis huius anni coram Nobis in Vaticanis Aedibus coacto, omnesque tam Cardinales, quam Patres Consultores, qui aderant, unanimi consensu affirmative responderunt. Nos tamen in tanti momenti re Nostram aperire mentem distulimus, donec a Patre luminum caelestis sapientiae auxilium impetraremus. Quod cum impensis precibus fecissemus, tandem faustissima die, qua annua sollemnia in honorem Sanctissimi Corporis Christi peraguntur, nempe tertio nonas iunias labentis anni, eucharistico Sacro rite litato, accitis adstantibusque VV. FF. NN. Antonio Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Vico, Episcopo Portuensi et Sanctae Rufinae, SS. Rituum Congregationis Praefecto, et Caietano Sanctae Romanae Ecclesiae Diacono Cardinali Bisleti, Causae Relatore, una cum dilectis filiis Angelo Mariani, eiusdem SS. Rituum Congregationis Secretario, nec non Carolo Salotti Sanctae Fidei Promotore generali, sollemniter ediximus *tuto* procedi posse ad supralaudati Venerabilis Dei Famuli Beatificationem. Quae cum ita sint, Nos, precibus etiam permoti universae religiosae familiae Congregationis Missionis a Sancto Vincentio a Paulo, auctoritate Nostra Apostolica, praesentium Litterarum tenore, facultatem facimus ut Venerabilis Servus Dei Abba Ghebre Michaël, sacerdos e Congregatione Missionis a Sancto Vincentio a Paulo, Beatus in posterum appelletur; eius corpus sive relliquiae, si quae supersint, non tamen in sollemnibus supplicationibus deferendae, publicae fidelium venerationi proponantur, atque imagines radiis decorentur. Insuper, eadem Nostra auctoritate, concedimus ut de illo recitetur Officium et Missa celebretur de Communi Martyrum, iuxta Rubricas Missalis et Breviarii Romani. Eiusmodi vero Officii recitationem et Missae celebrationem fieri dumtaxat concedimus intra limites vicariatus apostolici Abyssiniae, sive Erythreae, nec non in omnibus templis ac sacellis ubique terrarum sitis, quae pertineant ad Congregationem Missionis Sancti Vincentii a Paulo, ab omnibus fidelibus tam saecularibus quam regularibus, qui Horas canonicas recitare teneantur, et, quod ad Missas attinet, ab omnibus sacerdotibus confluentibus ad templa in quibus Beati ipsius Martyris festum agatur. Denique largimur ut sollemnia Beatificationis Martyris ipsius peragantur cum Officio et Missa duplicis maioris ritus, idque fieri concedimus in memoratis vicariatibus apostolicis, et in templis sive sacellis, quae nominavimus, die per Ordinarium designando, intra annum, postquam eadem sollemnia in Patriarchali Vaticana Basilica fuerint rite celebrata. Non obstantibus Constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, nec non decretis de non cultu editis ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem ut harum Litterarum exemplis sive transumptis etiam impressis, dummodo manu Sacrorum Rituum Congregationis Secretarii subscripta et Praefecti sigillo munita sint, in disceptationibus, etiam iudicia-

libus eadem prorsus fides adhibeatur, quae Nostrae voluntatis significationi, his ostensis Litteris, haberetur.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die III mensis octobris, an. MDCCCCXXVI, Pontificatus Nostri quinto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

II

VENERABILES SERVI DEI SAC. EMMANUEL RUIZ ET SEPTEM SOCII, O. F. M. ITEMQUE TRES GERMANI VEN. FRANCISCUS, MOOTI, RAPHAEL MASSABKI, VIRI MARONITAE, MARTYRES DAMASCI, BEATI RENUNTIANTUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Contingit ex auspicato ut hoc anno, his quidem diebus quibus, in universo terrarum orbe, in honorem Sancti Francisci Assisiensis septimo exeunte saeculo ab ipsius obitu, centenariae festivitates habentur, octo inclyti eiusdem Sancti alumni, qui hac nostra aetate pro Christi fide asserenda sanguinem effuderunt, ad Beatorum Martyrum honores sollemni ritu promoveantur. Invicti ipsi heroes anno MDCCCLX in coenobio Damasceno, Custodiae Terrae Sanctae spirituali foedere adiuncto, a barbaris Turcarum cohortibus in odium Fidei necati, gloriosum in conspectu Domini martyrium fecerunt. Horum primus Emmanuel Ruiz, natione Hispanus, anno MDCCCXXV religiosum Francisci sagum susceperat, et sacerdos, ad infidelibus praedicandum Christi verbum se vocatum persentiens, ad Terrae Sanctae Missiones venerat et post exantlatos uberrimo cum fructu plures per annos apostolicos labores, singulari prudentia ac sanctitatis opinione, Damascenum coenobium moderabatur. Alter Carmelus Volta, Hispanus et ipse, in Valentina provincia, eodem anno MDCCCXXV, Minorum Fratrum Ordinem ingressus, atque in Palaestinam missus, uti arabicae linguae scitissimus, iuvenum Missionariorum magister Damasci renuntiatus fuerat. Tertius Engelbertus Kolland e provincia Tirolensi, tam eximiae sanctitatis morumque innocentiae, quam acris ingenii vir, qui diuturni voti compos factus, Damascum ad sacras Missiones venerat, praefati Emmanuelis in pastorali munere indefessus adiutor. Quartus Nicanor Ascanius, ab Arabis compellatus Ioseph, e provincia Castellana qui viginti post annos actuosi in Hispania sacerdotalis ministerii, utpote

disertissimus divini Verbi praeco, venerat in Palaestinam, ut etiam ibidem praedivitem meteret in agro Dominico segetem. Quintus ac sextus fuerunt Nicolaus Alberca ex Andalusia, Petrus Soler e provincia Murciana, eximiae virtutis viri, alter anno MDCCCXXX natus, alter anno MDCCCXXVII, qui, florente iuventute Minoriticum Ordinem professi, et Palaestinae Missiones nacti, ad arabicae linguae studium Damasci incumbebant. Hos inclytos sacerdotes duo laici fratres comitantur, Franciscus Pinazo d'Arpuentes et Ioannes Iacobus Fernandez, Hispani ambo, qui, pietate non minus quam humilitatis spiritu fulgentes, in coenobio Damasceno famulatui addicti, officii sui partes diligentissime ac singulari obedientia implebant. Hos omnes, consuetis piis operibus intentos, teterrima illa intercepit adversus christianos insectatio, quae die X m. iulii anno MDCCCLX ab infensis Christi Fidei hostibus excitata, Damasci ex improviso exarsit, et immanes ruinas, incendia, rapinas caedesque intulit. Etenim efferatae Turcarum turmae in coenobium irrumpunt et primum in Emmanuelem Ruiz saeviunt, qui de imminenti clade monitus, sacramentali absolutione firmatis ad constantiam sociis, venerat in ecclesiam ad sacras species sumendas, «ne canibus rabidis proderet caelestia membra». Ipse ante aram principem flexis genibus orans, ut a Fide descisceret frustra excitatus, ferro obtruncatur. Carmelus Volta, et ipse ut Mahometanam religionem amplecteretur iterum iterumque invitatus, clava percussus conficitur. Petrus Soler, dum se christianum profitetur, gladio transverberatur. Nicolaus Alberca, postquam aperte declaraverat se millies mori malle quam desciscere a Fide, igneae ballistae ictu interficitur. Engelbertus Kolland, qui a religiosa domo aufugerat, seque primo caedis discrimini eripere potuerat, ab insectatoribus comprehensus, atque ad apostasiam incassum tentatus, securi percussus iacuit. Tandem Ascanius Nicanor in superiore coenobii contignatione detectus et caesus, et ipse parem cum sociis martyrii sortem invenit. Duo vero fratres laici Franciscus Pinazo et Ioannes Iacobus Fernandez, qui in turrim campanariam confugerant, a satellitibus fustibus ac ferro petiti, elatis ad caelum manibus orarunt, donec praecipiti lapsu a turris fastigio deiecti, gloriosa Martyrum palma potiti sunt. At non solum octo ipsis S. Francisci filiis contigit illa die pro Christo mortem oppetere; Turcarum enim furor in germanos etiam fratres Franciscum, Mootium, et Raphaelem Massabki, catholicos viros Maronitas, exarsit. Eorumdem primus, septuaginta annos natus, Franciscus, conspicuo divitiarum non minus quam christianarum virtutum patrimonio abundabat, proptereaque apud omnes Damasci cives optima existimatione florebat. Alter, Mootius, integerrimus paterfamilias sicut frater Franciscus, relicta mercatura, quam honeste iam exercuerat, pietatis operibus deditus, in Franciscalis coenobii schola arabicam

linguam tradebat. Tertius denique, Raphaël, caelebs, se totum orationi tradens vitamque asceticam agens, cotidie templum Fratrum Franciscanorum celebrabat. Iidem ne patres Franciscales in periculo desererent, primo tumultus sonitu ad coenobium accurrunt, ibique, Eucharisticis dapibus refecti, una cum Religiosis ante aram orantes, natorum reique familiaris immemores, mortem fortiter exspectarunt. Comprehensi a Mahumetanis in ecclesiam irrumpentibus se Christianos esse et pro Christi Fide ultro morituros profitentur, et continuo, ante maioris altaris gradus ipsius templi, ferreis clavis mactati sunt. Post horrendam hanc caedem, Mahumetanorum ferociae victimae Servi Dei tanquam Christi Martyres in odium Fidei perempti haberi coepti sunt; quapropter primum causa inchoata est de Beatorum Martyrum honoribus decernendis octo Minoriticae familiae alumnis, et Decessor Noster rec. me. Leo PP. XIII, die XVII m. decembris an. MDCCCLXXXV introductionis Causae Commissionem sua manu obsignavit. Postea cum penes Sacrorum Rituum Congregationem proposita quaestio sit de martyrio martyriique causa nec non de signis sive miraculis, et profecto constiterit eorundem octo Servorum Dei e Franciscali familia internecionem apprime evenisse in odium christiani nominis, et solam Fidem fuisse causam illius, Nos sollemni decreto, sexto nonas maias anno millesimo nongentesimo vicesimo sexto, de martyrio et causa martyrii Emmanuelis Ruiz et septem sociorum constare declaravimus. Super signis sive miraculis de more dispensatum est. Cum igitur de martyrio martyriique causa constaret, illud supererat ut Sacrorum Rituum Cardinales et Consultores rogarentur an *tuto* procedi posse censerent ad sollemnem eorundem octo Servorum Dei Beatificationem. Hoc praestitit venerabilis frater Noster Ianuarius Granito Pignatelli di Belmonte, Episcopus Albanensis, Causae Relator, in generali Sacrorum Rituum coetu coram Nobis in Vaticanis aedibus habito duodevicesima die m. iunii volventis anni, omnesque tum Cardinales tum qui aderant Patres Consultores affirmative responderunt. Nos vero die tantum Pentecostes pervigilio, nempe undecimo calendas iulias huius anni, eucharistico Sacro rite litato, accitis adstantibusque VV. FF. NN. Antonio Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Vico, Episcopo Portuensi ac Sanctae Rufinae, Sacrorum Rituum Congregationis Praefecto, et Ianuario Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Granito di Belmonte, Episcopo Albanensi, Causae Relatore, una cum dilectis filiis Angelo Mariani, ipsius Sacrorum Rituum Congregationis a secretis, et Carolo Salotti, Sanctae Fidei Promotore generali, sollemniter ediximus tuto procedi posse ad ipsorum octo seraphicae familiae alumnorum Beatificationem. Cum igitur esset de eorundem prolatum iudicium, venerabilis frater Bechara Chemali, Archiepiscopus Maronitarum Damascenus,

vota quoque exprimens Patriarcharum Episcoporumque Orientalium, Nos enixis precibus flagitavit ut etiam tribus germanis Massabki, una eademque ac praefati Religiosi Franciscales caede, in odium Fidei peremptis, Beatorum caelitum honores decernerentur. Nos autem hisce votis concedere volentes, etiam de trium Dei eorundem Famulorum martyrio iuridicum Damasci processum institui iussimus; cumque de martyrio martyriique causa constitisset, praeviis decreto Sacrae Rituum Congregationis solito, die v huius mensis dato, nec non dispensatione a signis uti de iure, die tandem septima vertentis octobris ipsis quoque tribus Dei Famulis Beatorum caelitum honores tribuendos *tuto* decrevimus. Quae cum ita sint, Nos, precibus permoti universae Minorum Ordinis Fratrum religiosae familiae, simulque Archiepiscopi Damasceni ceterorumque Antistitum Orientalium, clerique et fidelium Maronitarum, apostolica Nostra auctoritate, praesentium vi, facultatem facimus ut Venerabiles Servi Dei Emmanuel Ruiz, Carmelus Volta, Engelbertus Kolland, Nicanor Ascanius, Nicolaus Alberca, et Petrus Soler, sacerdotes, Franciscus Pinazo d'Arpuentes et Ioannes Iacobus Fernandez, Fratres laici, ex Ordine Minorum, itemque tres germani fratres maronitae Franciscus, Mooti, et Raphaël Massabki Beati in posterum appellentur, eorumque corpora et relliquiae, si exstant, non tamen in sollemnibus supplicationibus deferenda, publicae fidelium venerationi proponantur, atque imagines eorumdem radiis decorentur. Insuper, eadem Nostra auctoritate, concedimus ut de illis recitetur Officium et Missa celebretur de communi Martyrum iuxta Rubricas Missalis et Breviarii Romani. Eiusmodi vero Officii recitationem et Missae celebrationem fieri dumtaxat concedimus in dioecesibus in quibus iidem Servi Dei respective nati sunt, pariterque intra fines archidioecesis Damascenae Maronitarum atque in omnibus templis ac sacellis, ubique terrarum sitis, coenobiis adiectis, quae ad Minorum Fratrum familiam pertineant, ab omnibus fidelibus tam saecularibus quam regularibus, qui Horas canonicas recitare teneantur, et, quod ad Missas attinet, a sacerdotibus confluentibus ad templa in quibus Beatorum ipsorum Martyrum festum celebratur. Denique largimur ut sollemnia Beatificationis eorundem Famulorum Dei peragantur cum Officio et Missa duplicis maioris ritus: idque fieri concedimus in praedictis dioecesibus ac templis sive oratoriis, quae nominavimus, die per Ordinarium designando, intra annum postquam eadem sollemnia in Patriarchali Basilica Vaticana celebrata fuerint. Non obstantibus Constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, nec non decretis de non cultu editis ceterisque contrariis quibuslibet. Volumus autem ut harum Litterarum exemplis etiam impressis, dummodo manu Secretarii Sacrorum Rituum Congregationis subscripta, et Praefecti sigillo munita sint, in

disceptationibus etiam iudicialibus eadem prorsus fides adhibeatur, quae Nostrae voluntatis significationi his ostensis Litteris haberetur.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die x mensis octobris an. MDCCCCXXVI, Pontificatus Nostri quinto.

P. Card. GASPARRI, *a Secretis Status.*

III

VENERABILES SERVI DEI IOANNES MARIA DU LAU, ARCHIEPISCOPUS ARELATENSIS, FRANCISCUS IOSEPH DE LA ROCHEFOUCAULD, EPISCOPUS BELLOVACENSIS, PETRUS LUDOVICUS DE LA ROCHEFOUCAULD, EPISCOPUS SANTONENSIS ET CLXXXVIII SOCII, OMNES PARISIIS ODIUM FIDEI INTEREMPTI, BEATI RENUNTIANTUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Teterrima ac miseranda seditio, rerumque publicarum eversio, quae labente saeculo decimo octavo per Galliam exorta, sacra omnia ac profana miscuit, non modo in Regem ac nobiles, sed praecipue in Ecclesiam Ecclesiaeque ministros saevit. Profligatissimi enim homines, rerum summa per nefas potiti, falsa sub philosophiae specie, odium, quo adversus Ecclesiam aestuabant fucati, totis viribus christianum nomen penitus abdere connisi sunt. Quare contra Antistites sacrorum, Praesules ac sacerdotes iniquas saecularizationis leges detrectantes fidemque catholicam profitentes, vesanus furor exarsit, veterumque persecutionum tempora renovari visa sunt, ita ut immaculata sponsa Dei, Ecclesia, novis itemque gloriosis Martyrum coronis effulserit. Et re quidem vera Parisiis, horrenda illa et communi populorum consensu perpetuo exsecrata caedes, quae ineunte mense septembri anni MDCCLXXXXII coenobium Carmelitarum, Seminarium Sancti Firmini, Abbatiam Sancti Germani, et carcerem vulgo *La Force,* tanto ac tam nobili sanguine infecit, iure meritoque compellari potest verum ac sollemne invictorum Christi heroum in odium fidei interemptorum Martyrium. Tres in eadem internecione ceciderunt Antistites. Primus Ioannes Maria du Lau, in dioecesi Petrocoricensi anno MDCCXXXVIII natus, qui, ad archiepiscopalem sedem Arelatensem evectus, in eadem Ecclesia regenda Caroli Borromaei Mediolanensis Archiepiscopi virtutum aemulator exstitit, et cum venisset Lutetiam Parisiorum, et civilis constitutionis iniquum iusiurandum elicere renuisset, in Carmelitarum coenobium, immutatum in

carcerem, detrusus, ab impiis sicariis gladio transfossus est. Alter Franciscus Iosephus de la Rochefoucauld, natus anno MDCCXXXVI in dioecesi Engolismensi, qui, Bellovacensis Episcopus renuntiatus, doctrina non minus quam caritate insignis, omnia bona sua pauperibus diribuit, et cum verbo et scriptis catholicam fidem professus, iuramentum refutasset, in coenobium Carmelitarum et ipse detrusus, lethali vulnere accepto, supra corpus germani fratris, iam occisi, exanimis occubuit. Tertius Petrus Aloisius de la Rochefoucauld, praedicti Episcopi frater, anno MDCCXXXXIV natus, qui Santonensem episcopalem sedem obtinebat, et fidei vindex acerrimus Jansenistarum errores reprobaverat. Cum fratre Bellovacensi Episcopo comprehensus, iuramento negato, a satellitibus iugulatur. Una cum tribus hisce Praesulibus, quamplures interfecti sunt sacerdotes tam saeculares quam regulares, vicarii, parochi, canonici, et nonnulli quidem fideles publicorum munerum dignitate clari. Hos omnes in odium fidei necatos fuisse constat. Nam carnifices, pro tribunali sedentes, vel singulos appellabant et iussum negantes iuramentum, illico adstantibus sicariis, proximo in atrio, vel etiam eos, spreta quacumque processus iuridici specie, mactandos clavis ferroque iugulandos tradebant. Continuo igitur appellari Martyres coepti sunt a coaevis et posteris praeclarissimi hi fidei adsertores; et percrebrescente in dies sanctitatis et martyrii fama de Beatorum Martyrum honoribus ipsis Servis Dei tribuendis Causa inchoata est. Die vero XVI m. ianuarii an. MDCCCCXVI rec. me. Decessor Noster Benedictus PP. XV introductionis Causae Commissionem obsignavit. Proposita autem de martyrio quaestione cum omnibus nominibus constitisset tam trium nominatorum Antistitum quam centum octoginta et octo sociorum, quorum nomina inferius recensentur, internecionem in odium christiani nominis evenisse et solam fidem fuisse illius causam, Nos, sollemni decreto calendis octobribus anni vertentis dato, de martyrio martyriique causa eorundem centum nonaginta et unius venerabilium Servorum Dei constare ediximus. Cum igitur esset de martyrio prolatum iudicium, illud supererat discutiendum, nimirum ut Sacrorum Rituum Cardinales, et Consultores rogarentur an, stante approbatione martyrii martyriique causa, nec non dispensatione a signis, *tuto* procedi posse censerent ad sollemnem eorundem Venerabilium Servorum Dei Beatificationem. Hoc praestitit venerabilis frater Noster Vincentius Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis Vannutelli, Episcopus Ostiensis et Praenestinus, Sacri Conlegii Decanus, Causae Relator, in generalibus comitiis coram Nobis in Vaticanis aedibus habitis, die V m. octobris huius anni, omnesque tam Cardinales quam qui aderant Patres Consultores unanimi consensu affirmative responderunt. Nos tamen in tanti momenti re Nostram aperire mentem distulimus, donec a Patre luminum caelestis sapientiae auxilium impetraremus. Quod cum im-

pensis precibus fecissemus, tandem, die VII huius mensis et anni, eucharistico Sacro rite litato, accitis adstantibusque venerabilibus fratribus Nostris Antonio Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Vico, Episcopo Portuensi ac Sanctae Rufinae, Sacrorum Rituum Congregationi Praefecto, et Vincentio Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Vannutelli, Episcopo Ostiensi ac Praenestino, Sacri Conlegii Decano, Relatore Causae, nec non dilectis filiis Angelo Mariani, ipsius Congregationis Sacrorum Rituum a secretis, et Carolo Salotti, Fidei Promotore generali, sollemniter ediximus tuto procedi posse ad sollemnem Beatificationem Venerabilium Dei Servorum qui infra nominantur. Quae cum ita sint, precibus etiam permoti Archiepiscopi Parisiensis atque Archiepiscoporum et Episcoporum omnium Galliae, et cleri tam saecularis quam regularis nationis illius, apostolica Nostra auctoritate, praesentium Litterarum vi, facultatem facimus ut Beati in posterum appellentur nonaginta quinque Servi Dei in coenobio Carmelitarum necati, nempe I. Ioannes Maria du Lau, Archiepiscopus Arelatensis. II. Franciscus Iosephus de la Rochefoucauld, Episcopus Bellovacensis. III. Petrus Ludovicus de la Rochefoucauld, Episcopus Santonensis. IV. Vincentius Abraham, sacerdos, in dioecesi Rhemensi parochus. V. Andreas Angar, paroeciae Parisiensis ad Sancti Salvatoris vicarius. VI. Ioannes Baptista Claudius Aubert, paroeciae Dominae Nostrae, in oppido *Pontoise* Versaliensis dioecesis curio. VII. Franciscus Balmain, in dioecesi Nivernensi ortus, iam Societatis Iesu sodalis, Parisiis degens. VIII. Ioannes Petrus Bangue, in dioecesi Bisuntina natus, nosocomii Parisiensis Sancti Iacobi a sacris. IX. Ambrosius Augustinus Chevreux, Congregationis Benedictinae a Sancto Mauro Parisiis summus moderator. X. Ludovicus Barreau de La Touche, eiusdem Congregationis monachus. XI. Renatus Iulianus Massey, ipsius Congregationis monachus. XII. Ludovicus Franciscus Andreas Barret, e dioecesi Avenionensi sacerdos, paroeciae Parisiensi ad S. Rochi addictus. XIII. Iosephus Bécavin e dioecesi Nannetensi sacerdos. XIV. Carolus Jeremias Béraud du Pérou, in dioecesi Rupellensi ortus, Societatis Iesu iam sodalis, postea Eudista. XV. Robertus le Bis, e dioecesi Constantiensi, ad S. Dionysii in oppido Briis *sous Forges* parochus. XVI. Iacobus Iulius Bonnaud, in archidioecesi S. Dominici ortus, Societatis Iesu iam sodalis, Vicarius generalis Lugdunensis. XVII. Ioannes Antonius Savine, in dioecesi Vapicensi natus, moderator sodalitatis clericorum Sancti Sulpicii. XVIII. Ludovicus Alexius Mathias Boubert, Ambianensi in dioecesi natus, diaconus, oeconomus sodalitatis clericorum Sancti Sulpicii. XIX. Ioannes Antonius Hyacinthus Boucharenc de Chaumeils, Aniciensi in dioecesi natus, Vicarius generalis Vivariensis. XX. Ioannes Franciscus Bousquet, Carcassonensi in dioecesi ortus, presbyter Parisiis commorans. XXI. Ioannes

Franciscus Burté, Ordinis Minorum Conventualium, Parisiis, Procurator. XXII. Claudius Cayx-Dumas, e dioecesi Cadurcensi, Societatis Iesu iam sodalis, Ursulinarum Virginum ad Sancti Claudii Versaliensi in dioecesi moderator. XXIII. Ioannes Charton de Millou, Lugduni natus, iam Societatis Iesu alumnus, religiosarum a SSmo Sacramento Parisiis confessarius. XXIV. Claudius Chaudet, e dioecesi Aquensi, paroeciae Parisiensi ad Sancti Nicolai de Campis addictus. XXV. Nicolaus Clairet, e dioecesi Constantiensi, a sacris in nosocomio Parisiensi incurabilium. XXVI. Iacobus Alexander Menuret, in dioecesi Valentinensi natus, praepositus domui Sancti Francisci Salesii in oppido *Issy*, penes civitatem Parisiensem. XXVII. Claudius Colin, superior hospitii et cappellanus ad altare Sancti Eutropii ad Nostrae Dominae, Lutetiae Parisiorum. XXVIII. Petrus Ludovicus Ioseph Verrier, e dioecesi Cameracensi, presbyter domus Sancti Francisci Salesii in oppido *Issy*. XXIX. Bernardus Franciscus de Cucsac, Tolosanae archidioecesis, e societate Sancti Sulpicii, moderator Seminarii philosophici Parisiis. XXX. Franciscus Dardan, e dioecesi Nanceiensi, alumnis ephebei Sanctae Barbarae a sacris confessionibus, Parisiis. XXXI. Guillelmus Antonius Delfaut, iam Societatis Iesu sodalis, archipresbyter in dioecesi Petrocoricensi. XXXII. Maturinus Victor Deruelle, Parisiis, paroeciae ad Sancti Gervasii presbyter. XXXIII. Gabriel Desprez de Roche, in dioecesi Nivernensi ortus, Vicarius generalis Parisiensis. XXXIV. Thomas Nicolaus Dubray, in dioecesi Bellovacensi natus, sodalitatis Sancti Sulpicii sacerdos. XXXV. Thomas Renatus Dubuisson, in dioecesi Vallis Vidonis ortus, parochus ad Sancti Dionysii in oppido *Barville* Aurelianensis dioecesis. XXXVI. Franciscus Dumasrambaud de Calandelle, dioecesis Lemovicensis Episcopi a secretis. XXXVII. Henricus Hippolytus Ermès, Parisiis natus, vicarius paroeciae ad S. Andreae *des Arcs*. XXXVIII. Armandus de Foucauld de Pontbriand, e dioecesi Petrocoricensi, Vicarius generalis Arelatensis. XXXIX. Claudius Franciscus Gagnières des Granges, Camberiensi in archidioecesi ortus, iam Societatis Iesu sodalis, presbyter domus Sancti Francisci Salesii apud Lutetiam Parisiorum. XL. Iacobus Gabriel Galais, e dioecesi Andegavensi, e societate Sancti Sulpicii moderator Seminarii Robertinorum. XLI. Petrus Gauguin, in archidioecesi Turonensi ortus, e societate Sancti Sulpicii, Issiensi bibliothecae praefectus XLII. Ludovicus Laurentius Gaultier, in Rhedonensi archidioecesi natus, nosocomii incurabilium Parisiis cappellanus. XLIII. Georgius Girault, in archidioecesi Rothomagensi natus (Pater Severinus inter Franciscales Sodales Tertii Ordinis), a confessionibus sororum Sanctae Elisabeth Parisiis. XLIV. Ioannes Goizet, archipresbyter paroeciae Nostrae Dominae oppidi *Niort* in Pictaviensi dioecesi. XLV. Petrus Landry, vicarius in eadem pa-

roecia Nostrae Dominae, in dioecesi Pictaviensi. XLVI. Ioannes Philippus Marchand, Rupellensi in dioecesi ortus, et ipse vicarius paroeciae Nostrae Dominae oppidi *Niort* in dioecesi Pictaviensi. XLVII. Andreas Grasset de Saint Sauveur, natus Marianopoli in Canada, canonicus Ecclesiae cathedralis Senonensis. XLVIII. Carolus Franciscus le Gué, Rhedonensis archidioecesis, Societatis Iesu iam sodalis, Parisiis concionator. XLIX. Petrus Michael Guerin, e dioecesi Rupellensi, e societate Sancti Sulpicii, moderator Seminarii Nannetensis. L. Ioannes Antonius Guilleminet, e dioecesi Montis Pessulani, vicarius paroeciae ad Sancti Rochi Parisiis. LI. Franciscus Ludovicus Hébert, e dioecesi Baiocensi, in Congregatione Eudistarum vicarius Superioris generalis. LII. Iacobus Stephanus Philippus Hourrier, e dioecesi Ambianensi, e sodalitate Sancti Sulpicii, praefectus Seminario de *Laôn* Parisiis. LIII. Ioannes Baptista Jannin, Constantiensi in dioecesi ortus, nosocomii Parisiensis *de la Salpétrière* a sacris. LIV. Ioannes Lacan, e dioecesi Ruthenensi, nosocomii a Pietate nuncupati Parisiis a sacris. LV. Claudius Antonius Rodulphus Laporte, e dioecesi Corisopitensi, Societatis Iesu iam sodalis, vicarius ad Sancti Ludovici, in oppido *Brest*. LVI. Franciscus Lefranc e dioecesi Baiocensi, Eudista, superior Seminarii et Vicarius generalis Constantiensis dioecesis. LVII. Guillelmus Nicolaus Ludovicus Leclercq, e dioecesi Atrebatensi, in religione frater Salomon, e sodalibus Scholarum Christianarum. LVIII. Oliverius Lefebvre, in dioecesi Baiocensi ortus, nosocomii Parisiensis a Misericordia nuncupati Parisiis a sacris. LIX. Urbanus Lefebvre, ex archidioecesi Turonensi, societatis Missionum ad infideles presbyter, addictus postea clero ad Sancti Eustachii Parisiis. LX. Iacobus Ioseph Lejardinier des Landes, e dioecesi Sagiensi, parochus ad Sancti Nicolai in oppido de *la Feuille* dioecesis Constantiensis. LXI. Franciscus Caesar Londiveau, vicarius paroeciae loci *Evaillé* dioecesis Cenomanensis. LXII. Ludovicus Longuet, e dioecesi Baiocensi, canonicus ad S. Martini Turonensis archidioecesis. LXIII. Iacobus Franciscus de Lubersac, e dioecesi Petrocoricensi, Victoriae Ludovici XV filiae eleemosynarius. LXIV. Henricus Augustus Luzeau de la Mulonnière, in dioecesi Nannetensi ortus, e sodalitate Sancti Sulpicii, moderator Seminarii Andegavensis. LXV. Gaspar Claudius Maignien, ex archidioecesi Bisuntina, parochus loci *la Villeneuve le Roi* dioecesis Bellovacensis. LXVI. Ludovicus Mauduit, parochus ad Sancti Petri loci *Noyers* dioecesis Aurelianensis. LXVII. Franciscus Ludovicus Méallet de Fargues, e dioecesi Sancti Flori, Vicarius generalis dioecesis Claromontensis. LXVIII. Iacobus Ioannes Le Meunier, in oppido *Mortagne* ad Nostrae Dominae vicarius, dioecesis Sagiensis intra fines. LXIX. Ioannes Iacobus Morel (pater Apollinaris inter minores fratres Capulatos nuncupatus) Friburgensi in dioecesi natus, vicarius Germanorum

in paroecia ad Sancti Sulpicii, Parisiis. LXX. Ioannes Baptista Nativelle, e dioecesi Baiocensi, vicarius ad Sancti Martini *de Longjumeau* dioecesis Versaliensis. LXXI. Renatus Nativelle, Ioannis praedicti frater, vicarius ad Sancti Dionysii in oppido *Argenteuil* dioecesis Versaliensis. LXXII. Nezel, clericus Parisiis natus, professor apud Sulpicianos Issienses, penes Lutetiam Parisiorum. LXXIII. Mathias Augustinus Nogier, e dioecesi Aniciensi, Parisiensibus Ursulinis a sacris. LXXIV. Ioseph Thomas Pazery de Thorame, e dioecesi Aquensi, alter a Decano capituli cathedralis Blezae. LXXV. Iulius Honoratus Cyprianus Pazery de Thorame, Iosephi Thomae praefati frater, Vicarius generalis Tolonensis, in dioecesi Foroiuliensi. LXXVI. Petrus Franciscus Pazery de Thorame, duorum praecedentium Servorum Dei avunculus, Vicarius generalis dioecesis Arelatensis. LXXVII. Petrus Ploquin, vicarius in loco *Druye* archidioecesis Turonensis. LXXVIII. Ioannes Baptista Michaël Pontus, e dioecesi Constantiensi, presbyter sodalitatis S. Sulpicii, Parisiis. LXXIX. Renatus Nicolaus Poret, e dioecesi Baiocensi, parochus in oppido *Boitron* dioecesis Sagiensis. LXXX. Iulianus Poulain de Launay, e dioecesi Baiocensi, presbyter paroeciae Sanctorum Omnium in archiepiscopali civitate Rhedonensi. LXXXI. Petrus Nicolaus Psalmon, ex archidioecesi Rothomagensi, e sodalitate Sancti Sulpicii, superior Seminarii de Laon Parisiis. LXXXII. Ioannes Robertus Quéneau, in dioecesi Andegavensi oppidi *Allonnes* parochus. LXXXIII. Stephanus Franciscus Deusdedit de Ravinel, e dioecesi Baionensi, in Seminario Sancti Sulpicii, Parisiis, diaconus. LXXXIV. Iacobus Augustinus Robert de Lezardière, e dioecesi Lucionensi, in Seminario Sancti Sulpicii Parisiis diaconus. LXXXV. Claudius Rousseau, Parisiensis, e societate Sancti Sulpicii presbyter, praefectus in Seminario de Laon Lutetiae Parisiorum. LXXXVI. Vincentius Iosephus le Rousseau, e dioecesi Corisopitensi, iam sodalis Societatis Iesu, moderator a confessionibus sanctimonialium a Visitatione Parisiis. LXXXVII. Franciscus Urbanus Salin de Niart, e dioecesi Argentoratensi, canonicus in loco *Saint Lisier de Conseraus* dioeceseos Apamiensis. LXXXVIII. Ioannes Henricus Ludovicus Samson, e dioecesi Constantiensi, vicarius in oppido *Caen* dioecesis Baiocensis. LXXXIX. Ioannes Antonius Barnabas Séguin, ex archidioecesi Avenionensi, vicarius paroeciae Parisiensis ad Sancti Andreae *des Arcs*. XC. Ioannes Baptista Maria Tessier, in dioecesi Carnutensi ortus, presbyter sodalitatis S. Sulpicii Parisiis. XCI. Thomas Loup, appellatus Bonnotte, iam Societatis Iesu sodalis, in dioecesi Nivernensi natus, Ursulinarum Parisiensium confessarius. XCII. Carolus Regis Matthaeus comes de Valfons de la Calmette, Nemausensi in dioecesi ortus, emeritus militiarum dux Parisiis degens. XCIII. Mathurinus Nicolaus de

la Villecrohain le Bous de Villeneuve, in archidioecesi Rhedonensi natus, Societatis Iesu iam sodalis, Monialium a Calvario Parisiis moderator. XCIV. Franciscus Vareilhe-Duteil, in dioecesi Lemovicensi natus, iam sodalis Societatis Iesu, degens in pia domo S. Francisci Salesii loci *Issy*, penes Lutetiam Parisiorum. XCV. Iacobus Friteyre-Durvé, in dioecesi Claromontensi natus, iam sodalis Societatis Iesu, Missionarius Parisiis degens.

Et similiter septuaginta duo Servi Dei, in Seminario Sancti Firmini, quod iam Congregationis a Missione Sancti Vincentii de Paulo domus fuit, mactati, videlicet. I. Andreas Abel Alricy, octogenarius sacerdos, in dioecesi Gratianopolitana natus, e clero ad Sancti Medardi. II. Renatus Maria Andrieux, Rhedonensis, iam sodalis Societatis Iesu, superior communitatis ad S. Nicolai *du Chardonnet*, Parisiis. III. Nicolaus Bize, Versaliensis ortu, Rector Seminarii S. Nicolai *du Chardonnet* Parisiis. IV. Stephanus Michaël Gillet, Parisiensis, presbyter communitatis Parisiensis ad Sancti Nicolai *du Chardonnet*. V. Ludovicus Ioannes Matthaeus Lanier, ortus in dioecesi Vallis Vidonis, praefectus in eodem Seminario Sancti Nicolai *du Chardonnet*. VI. Carolus Victor Veret, Sagiensis ortu, diaconus communitatis Sancti Nicolai *du Chardonnet*. VII. Petrus Paulus Balzac, Parisiensis, in paroecia ad Sancti Nicolai *du Chardonnet*, presbyter. VIII. Ioseph Ludovicus Oviéfve, Parisiensis, apud dictam paroeciam ad Sancti Nicolai *du Chardonnet*. presbyter. IX. Ioannes Franciscus Maria Benoit, dictus Vourlat, Lugdunensis ortu, iam Societatis Iesu sodalis, moderator spiritualis sanctimonialium a perpetua Adoratione SSm̃i Sacramenti. X. Ioannes Carolus Maria Bernard, e dioecesi Nannetensi, canonicus regularis, et curator bibliothecae penes abbatiam Sancti Victoris, Parisiis. XI. Michael Andreas Silvester Binard, ortus in dioecesi Constantiensi, Parisiis in Conlegio Navarrensi doctor. XII. Claudius Bochot, ortus in dioecesi Trecensi, moderator Patrum a Doctrina Christiana Parisiis. XIII. Eustachius Felix, in eadem dioecesi natus, procurator Patrum a Doctrina Christiana Parisiis. XIV. Ioannes Franciscus Bonnel de Pradal, in dioecesi Apamiensi ortus, canonicus regularis ad Sanctae Genovefae Parisiis. XV. Claudius Ponse, e dioecesi Aniciensi, canonicus regularis Sanctae Genovefae Parisiis. XVI. Petrus Bonsé, Parisiensis, parochus ad Sancti Sulpicii in oppido *Massy* dioecesis Versaliensis. XVII. Petrus Briquet, e dioecesi Suessionensi, theologiae doctor in Conlegio Navarrae Parisiis. XVIII. Petrus Brisse, e dioecesi Bellovacensi, templi cathedralis canonicus, maior poenitentiarius. XIX. Carolus Carnus, e dioecesi Ruthenensi, in Conlegio Regio emeritus professor. XX. Ioannes Carolus Caron, e dioecesi Atrebatensi, parochus in oppido *Collégien* dioecesis Meldensis. XXI. Bertrandus Antonius de Caupenne, e dioecesi Auxitana, vicarius oppidi *Montmagny* in dioecesi Versaliensi.

XXII. Nicolaus Colin parochus loci *Generrières* dioecesis Lingonensis. XXIII. Sebastianus Desbrielles, ex archidioecesi Bituricensi, magister scholarum in nosocomio Parisiensi a Pietate. XXIV. Ioannes Petrus Duval, pariter magister scholarum in eodem nosocomio. XXV. Ludovicus Franciscus Rigot, ortu Ambianensis, aedituus in ipso nosocomio. XXVI. Iacobus Dufour, e dioecesi Constantiensi, vicarius ad Sancti Rhemigii loci *Maisons* archidioecesis Parisiensis. XXVII. Dionysius Claudius Duval, natus in oppido *Saint-Etienne-du-Mont* in eadem, Sancti Stephani paroeciae in archidioecesi Parisiensi vicarius. XXVIII. Iosephus Falcoz, ortus in dioecesi Maurianensi, sacerdos Parisiensibus nosocomiis addictus. XXIX. Gilbertus Ioannes Fautrel, e Constantiensi dioecesi, cappellanus Hospitii pro infantulis proiectis alendis in suburbio Sancti Antonii Parisiis. XXX. Philibertus Fougères, Parisiensis ortu, parochus ad Sancti Laurentii in dioecesi Nivernensi. XXXI. Ludovicus Iosephus François, in dioecesi Cameracensi natus, moderator Seminarii Parisiensis Sancti Firmini. XXXII. Petrus Ioannes Garrigues, e dioecesi Ruthenensi, presbyter e clero Parisiensi. XXXIII. Nicolaus Gaudreau, Parisiensis, parochus oppidi *Vert le petit* in dioecesi Versaliensi. XXXIV. Georgius Hieronymus Giroust, in dioecesi Meldensi natus, vicarius loci *Gennevilliers* archidioecesis Parisiensis. XXXV. Ioseph Maria Gros, e Lugdunensi archidioecesi, parochus ad Sancti Nicolai *du Chardonnet* Parisiis. XXXVI. Ioannes Henricus Gruyer, natus in dioecesi Sancti Claudii, e Congregatione Missionis, vicarius ad Sancti Ludovici Versaliensis dioecesis. XXXVII. Petrus Michaël Guérin du Rocher, Societatis Iesu iam sodalis, in dioecesi Sagiensi ortus, moderator domus nuper ad catholicam fidem conversorum, Parisiis. XXXVIII. Robertus Franciscus Guérin du Rocher, supradicti Petri Michaelis frater, iam Societatis Iesu sodalis, Parisiis degens. XXXIX. Ivo Andreas Guillon de Keranrum, in dioecesi Briocensi natus, curator Conlegii Navarrae et vicecancellarius Athenaei Parisiensis. XL. Iulianus Franciscus Hédouin, e dioecesi Constantiensi, sacerdos Parisiis sanctimonialibus addictus. XLI. Petrus Franciscus Hénocq, natus in dioecesi Ambianensi, doctor in Conlegio a Cardinali Lemoine appellato, Parisiis. XLII. Eligius Herque du Roule, e Lugdunensi archidioecesi, iam Societatis Iesu sodalis, nosocomii a Pietate nuncupati Parisiis cappellanus. XLIII. Petrus Lodovicus Joret, presbyter. XLIV. Ioannes Petrus Le Laisant, in dioecesi Constantiensi ortus, vicarius ad Sancti Dionysii in oppido *Dugny* archidioecesis Parisiensis. XLV. Iulianus Le Laisant, supramemorati Ioannis Petri germanus frater, vicarius in oppido *Videscoville* archidioecesis Parisiensis. XLVI. Gilbertus Ludovicus Symphorianus Lanchon, in dioecesi Constantiensi natus, moderator spiritualis religiosarum a Portu Regali Parisiis. XLVII. Iacobus de la Lande,

e dioecesi Sagiensi, parochus loci *Illiers-l'Evêque* dioecesis Ebroicensis. XLVIII. Ioannes Ioseph de Lavèze Belay, natus in dioecesi Vivariensi, nosocomii Parisiensis vulgo *Hôtel Dieu* vicarius. XLIX. Michaël Leber, Parisiensis, curio paroeciae ad Sanctae Magdalenae loci *Ville-l'Evêque* Parisiis. L. Petrus Florentius Leclerq sive Clerq, ortus in dioecesi Ambianensi, presbyter in Seminario ad Sancti Nicolai *du Chardonnet* Parisiis. LI. Ioannes Carolus Legrand, Parisiensis, philosophiae professor in Conlegio *de Lisieux* nuncupato Parisiis. LII. Ioannes Lemaitre, in dioecesi Baiocensi natus, novensilis sacerdos Parisiis. LIII. Ioannes Thomas Leroy, in dioecesi Catalaunensi natus, prior parochus de *la Ferté-Gaucher* in dioecesi Meldensi. LIV. Martinus Franciscus Alexius Loublier, parochus loci de *Condé-sur-Sarthe* dioecesis Sagiensis. LV. Claudius Silvanus Mayneaud de Bisefranc, Augustodunensi in dioecesi natus, communitatis a Sancto Rocho sacerdos concionator Parisiis. LVI. Claudius Ludovicus Marmotant de Savigny, Parisiensis, parochus loci *Compans la Ville* dioecesis Meldensis. LVII. Henricus Ioannes Millet, Parisiensis, ecclesiae ad Sancti Hippolyti Lutetiae Parisiorum vicarius. LVIII. Franciscus Ioseph Monnier, Parisiensis, ad Sancti Severini Parisiis vicarius. LIX. Maria Franciscus Mouffle, Parisiensis, paroeciae S. Merry vicarius. LX. Ioannes Michaël Philippot, Parisiensis, Conlegio Navarrae addictus sacerdos. LXI. Petrus Claudius Pottier, in civitate *Havre* natus, sodalis Congregationis Eudistarum, moderator magni Seminarii archidioecesis Rothomagensis. LXII. Iacobus Leonorus Rabé, natus in dioecesi Constantiensi, hospitii Parisiensis proiectorum puerorum vicarius. LXIII. Petrus Robertus Régnet, ortus in civitate *Cherbourg*, in dioecesi Constantiensi presbyter. LXIV. Ivo Ioannes Petrus Rey de Kervisic, in dioecesi Briocensi natus, vicarius Parisiensis ad Sancti Iacobi *du Haut Pas*. LXV. Nicolaus Carolus Roussel presbyter apud Seminarium Sancti Nicolai *du Chardonnet* Parisiis. LXVI. Petrus Saint James, natus in oppido *Caen*, Parisiensis nosocomii a Pietate eleemosynarius. LXVII. Iacobus Ludovicus Schmid, Parisiensis, ad Sancti Ioannis Evangelistae Parisiis parochus. LXVIII. Ioannes Antonius Seconds, Ruthenensi in dioecesi natus, iam sodalis Societatis Iesu, Parisiis in nosocomio Pietatis a sacris. LXIX. Petrus Iacobus de Turmenyes, in archidioecesi Rothomagensi natus, magnae domus Navarrae, Parisiis, magister ac presbyter. LXX. Renatus Ioseph Urvoy, e dioecesi Briocensi, sacerdos magister conferentiarum in Seminario triginta trium Parisiis. LXXI. Nicolaus Maria Verron, e dioecesi Corisopitensi, iam sodalis Societatis Iesu, Religiosarum mulierum a Sancta Aura, Parisiis, spiritualis moderator. LXXII. Ioannes Antonius Ioseph de Villette, in dioecesi Cameracensi natus, eques a Sancto Ludovico, iam militiae dux, Parisiis degens;

Item Servi Dei unus supra viginti, qui in carcere abbatiae Sancti Germani interempti fuerunt: I. Daniel Ludovicus André Des Pommerayes, in archidioecesi Rothomagensi natus, paroeciae Parisiensis ad Sancti Pauli vicarius. II. Ludovicus Remigius Benoist, Parisiis ortus, in eadem civitate ad Sancti Pauli vicarius. III. Ludovicus Remigius Nicolaus Benoist, supradicti frater germanus, et ipse eiusdem Sancti Pauli paroeciae vicarius. IV. Ioannes Andreas Capeau, e dioecesi Avenionensi, vicarius memoratae a Sancto Paulo paroeciae. V. Antonius Carolus Octavianus du Bouzet, e dioecesi Auxitana, Vicarius generalis archidioecesis Rhemensis. VI. Armandus Chapt de Rastignac, e dioecesi Petrocoricensi, Vicarius generalis Arelatensis dioecesis. VII. Ludovicus le Danois, e dioecesi Constantiensi, paroeciae Parisiensis ad Sancti Rochi vicarius. VIII. Claudius Fontaine, Parisiensis, paroeciae ad Sancti Iacobi *de la Boucherie* vicarius. IX. Petrus Ludovicus Gervais, ex archidioecesi Rothomagensi, Archiepiscopi Parisiensis a secretis. X. Sanctes Huré, natus in dioecesi Versaliensi, presbyter Parisiis degens. XI. Carolus Ludovicus Hurtrel, Parisiis ortus, sacerdos ex ordine Minimorum. XII. Ludovicus Beniaminus Hurtrel, diaconus, praecedentis germanus frater. XIII. Anna Alexander Carolus Maria Lanfant, natus Lugduni, iam Societatis Iesu sodalis, concionator sacer, Parisiis. XIV. Laurent, sacerdos, puerorum lingua et auribus captorum educator Parisiis. XV. Thomas Ioannes Monsaint, ortus in dioecesi Baiocensi, paroeciae ad Sancti Rochi Parisiis vicarius. XVI. Franciscus Ioseph Pey, e dioecesi Foroiuliensi, vicarius ecclesiae *S. Landry* Parisiis. XVII. Ioannes Ioseph Rateau, ex archidioecesi Burdigalensi, presbyter Parisiis degens. XVIII. Marcus Ludovicus Royer, Parisiensis, in sua civitate ad Sancti Ioannis *en Grève* parochus. XIX. Ioannes Ludovicus Guyard de Saint Clair, in dioecesi Sagiensi natus, canonicus Noviomagi, in dioecesi Bellovacensi. XX. Ioannes Petrus Simon, Parisiensis, emeritus parochus, Lutetiae Parisiorum scholasticus, ad Nostrae Dominae Capituli canonicus. XXI. Petrus Iacobus Maria Vitalis, in archidioecesi Avenionensi natus, in ecclesia de *Saint Merry*, Parisiis, vicarius;

Denique tres famuli Dei in carcere appellato *La Force*, interfecti, scilicet: I. Ioannes Baptista Bottex, in dioecesi Bellicensi ortus, oppidi *Neuville-sur-Ain* parochus. II. Michaël Franciscus de la Gardette, e dioecesi Claromontensi, Parisiensis paroeciae ad Sancti Gervasii vicarius. III. Franciscus Hyacinthus le Livec de Tresurin, natus in dioecesi Corisopitensi, Societatis Iesu iam sodalis, a sacris Filiarum Calvarii Parisiis.

Horum omnium corpora et relliquiae, si quae supersint, non tamen in sollemnibus supplicationibus deferenda, concedimus ut publicae fidelium venerationi proponantur, atque imagines radiis decorentur. Insuper, eadem

auctoritate Nostra, ut de illis recitetur officium et Missa celebretur de communi plurimorum Martyrum iuxta Rubricas Missalis et Breviarii Romani facultatem facimus. Eiusmodi vero Officii recitationem et Missae celebrationem fieri dumtaxat mandamus, in archidioecesi Parisiensi, ubi omnes centum nonaginta et unus Famuli Dei Martyrium fecerunt, et in dioecesibus ubi unusquisque eorum natus est et vixit, et, quod ad venerabiles Dei famulos in religiosas congregationes, vel ordines regulares adlectos, in omnibus templis, vel sacellis, ac piis domibus ubique terrarum sitis, quae pertineant respective ad congregationes vel ordines, quorum ipsi Servi Dei fuerunt alumni, ab omnibus fidelibus tam saecularibus quam regularibus, qui Horas canonicas recitare teneantur: et quod ad Missas attinet a sacerdotibus confluentibus ad templa in quibus Beatorum ipsorum festum celebretur. Denique largimur ut sollemnia Beatificationis eorundem Famulorum Dei peragantur cum Officio et Missa duplicis maioris ritus, idque fieri concedimus in praedictis dioecesibus et in templis, seu oratoriis, quae nominavimus, die per respectivum Ordinarium designando, intra annum postquam eadem sollemnia in Patriarchali Basilica Vaticana fuerint celebrata. Non obstantibus Constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, nec non decretis de non cultu editis ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem ut harum litterarum exemplis, etiam impressis, dummodo manu Secretarii Sacrorum Rituum Congregationis subscripta, et Praefecti eiusdem Congregationis sigillo munita sint, in disceptationibus etiam iudicialibus, eadem prorsus fides adhibeatur, quae Nostrae voluntatis significationi, his ostensis Litteris, haberetur.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XVII mensis octobris, anno MCMXXVI, Pontificatus Nostri quinto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

IV

VENERABILIS DEI FAMULUS NATALIS PINOT PRESBYTER ANDEGAVENSIS BEATUS RENUNTIATUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Fortissimos inter christianae fidei adsertores, qui, grassante in Galliis teterrima in Ecclesiam insectatione, saeculo vicesimo octavo labente, « evangelicam disciplinam sincero Fidei vigore tenuerunt, quique incorrupto honore virtutis, cum praeceptis Domini et cum Apostolis eius fortiter stantes, nutantem multorum fidem, martyrii sui veritate solidarunt » (S. Cyprian., *Epistola 16*), praenobilem sane sibi vindicat lo-

cum venerabilis Dei Famulus Natalis Pinot, sacerdos et parochus. Et re quidem vera maximum ac luculentissimum illi iure meritoque praeconium est tribuendum, quo martyres suos Ecclesia prosequitur: « Hic est vere martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit ». Andegavi Venerabilis Servus Dei ortus, die XIX m. decembris a. MDCCXXXVII, a pueritia enituit pietate, et, in Seminario litterariis sacrisque disciplinis imbutus, dignus habitus est qui, quattuor supra viginti annos natus, ad sacerdotium promoveretur. Ministerium scite naviterque implevit, ac primum in loco *Bousse*, dein in oppido *Corzé* paroeciale munus, magna fidei prudentiaeque laude, gessit; donec, cum anno MDCCLXXXVIII oppidi *le Louroux-Beconnais* conspicuam paroeciam obtinuerit, lata illi patuit pro apostolicis laboribus exantlandis palaestra. At pietatis caritatisque officiis intentum Dei Servum intercepit publicarum rerum eversio atque perduellio, quae, Parisiis orta, in Andegavensi quoque dioecesi saeviit. Promulgata enim civilis cleri constitutionis lege, quae, non obstante eiusdem damnatione, per sollemne decretum a Romano Pontifice Pio PP. VI Nostro Praedecessore rec. me. lata, sacerdotibus cum iniqui iurisiurandi obligatione imposita est, Venerabilis Servus Dei semel iterumque ad iuramentum ipsum eliciendum adigitur. Ipse vero paratus cum esset potius mori quam a fide deficere, illud detrectavit constanter; ideoque captus et manu militari ad urbem Andegavensem deductus, ex supremi tribunalis sententia a paroecia interdicitur. Sed, licet damnatus et extorris a grege suo, inclytus Dei Servus vitae discrimen subire non timuit, ita ut clam noctuque per biennium ministerium exercuerit, nonnullosque sacerdotes, qui inscienter vetitum emiserant iuramentum, facta publica abiuratione, ad bonam frugem reduxerit. Anno MDCCLXXXXIII, exercitu Vandeae victoria freto, ad paroeciam ipse rediit, ingenti fidelium gaudio exceptus; sed brevi commutata fortuna, et catholicis copiis oppressis, acrior adversus Servum Dei exarsit insectatio. Sed, licet quaesitus ad mortem, a sacris officiis non cessit impavidus Dei Famulus, immo Ecclesiae sacramenta diribere non dubitavit incolis quoque finitimarum paroeciarum, quae legitimo pastore carebant. Donec, ineunte mense februario an. MDCCLXXXXIV, dum ad Sacrum celebrandum se comparat, a satelli tibus detectus, comprehenditur et, licet sacris paramentis indutus, trahitur in iudicium. In vincula coniectus, duodecim per dies asperrima tulit: iudicibus iuramentum quaerentibus responsa dedit antiquis Martyribus digna; denique a tribunali militari, iureiurando denegato, damnatur ad mortem. Mortis nuntium accepit impavidus, et cum satellites, ut morituro turbae irriderent, venerabili Dei Servo sacra paramenta denuo imposuissent, ipse, quasi devota victima sacrificii signa prae se ferens, hilari vultu ad supplicii locum properavit. Sacerdotis accedentis ad aram repetens verba

« Introibo ad altare Dei » lethale pegma conscendit, et illico, obtruncato capite, introivit Regnum Dei. Praenobilis huius germanique martyrii fama percrebescente, cum passim tamquam Christi Martyr haberetur Servus Dei, de Beatorum Caelitum honoribus ipsi tribuendis penes Sacrorum Rituum Congregationem Causa agitari coepta est, et iudicialibus inquisitionibus rite sumptis, rec. me. Benedictus Papa XV introductionis Causae Commissionem die XXII m. anuarii an. MDCCCCXIX sua manu obsignavit. Proposita dein quaestio est de martyrio martyriique causa, et cum aperte constitisset venerabilem Servum Dei in odium christiani nominis fuisse interemptum, et solam fidem fuisse illius internecionis causam, Nos, sollemni decreto die III mensis iunii vertentis anni dato, de venerabilis Servi Dei martyrio martyriique causa constare ediximus. Cum igitur esset de martyrio prolatum iudicium et, quod ad signa sive miracula, prouti de iure, dispensatum, illud supererat, nimirum ut Sacrorum Rituum Cardinales et consultores rogarentur, utrum, stante adprobatione martyrii martyriique causa nec non dispensatione a signis sive miraculis, *tuto* procedi posse censerent ad sollemnem Venerabilis Servi Dei Natalis Pinot beatificationem. Hoc autem praestitit venerabilis frater Noster Vincentius Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis Vannutelli, Episcopus Ostiensis ac Praenestinus, Sacri Conlegii Decanus, causae Relator, omnesque tam Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales quam, qui aderant, patres consultores unanimi consensu affirmative responderunt. Nos tamen in tanti momenti re Nostram aperire mentem distulimus, donec fervidis precibus divini luminis largitatem impetraremus. Quod cum impense fecissemus, tandem die prima vertentis mensis octobris, quo Sancti Remigii, perinsignis Antistitis Rhemensium, memoria recolitur, eucharistico Sacro rite litato, accitis adstantibusque venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus Antonio Vico, Episcopo Portuensi et Sanctae Rufinae, Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, et Vincentio Vannutelli, Episcopo Ostiensi et Praenestino, Sacri Conlegii Decano, causaeque Relatore, nec non dilectis filiis Angelo Mariani, Sacrae Rituum Congregationis Secretario, et Carolo Salotti, Sanctae Fidei Promotore generali, sollemniter ediximus tuto procedi posse ad sollemnem Venerabilis Servi Dei Natalis Pinot Beatificationem. Quae cum ita sint, precibus etiam annuentes Antistitis Andegavensis, nec non ceterorum Praesulum clerique totius Galliae, auctoritate Nostra Apostolica, praesentium Litterarum tenore, facultatem facimus ut venerabilis Dei Famulus Natalis Pinot, sacerdos, parochus loci *le Louroux-Beconnais* in dioecesi Andegavensi, Beati nomine in posterum nuncupetur, eiusque relliquiae, si quae supersint, non tamen in sollemnibus pompis deferendae, publicae fidelium venerationi proponantur, atque eius imagines

radiis decorentur. Praeterea, eadem auctoritate, concedimus ut de illo recitetur Officium et Missa celebretur de communi Martyrum iuxta rubricas Breviarii ac Missalis Romani, cum orationibus propriis per Nos adprobatis. Eiusmodi vero Officii recitationem et Missae celebrationem fieri dumtaxat permittimus intra limites dioecesis Andegavensis, in qua Servus Dei vixit et passus est, ab omnibus christifidelibus tam saecularibus quam regularibus, qui Horas canonicas recitare teneantur; et, quod ad Missas attinet, ab omnibus sacerdotibus ad templa, in quibus Beati eiusdem festum agitur, confluentibus. Denique largimur ut sollemnia Beatificationis Venerabilis Servi Dei Natalis Pinot dictis in templis celebrentur cum Officio et Missa duplicis maioris ritus, idque fieri praecipimus die per Ordinarium designanda, intra annum postquam eadem sollemnia in Patriarchali Basilica Vaticana fuerint celebrata. Non obstantibus Constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, nec non decretis de non cultu editis ceterisque contrariis quibusque. Volumus autem ut harum Litterarum exemplis etiam impressis, dummodo sint manu Secretarii Sacrorum Rituum Congregationis obsignata et Cardinalis Praefecti sigillo munita, eadem prorsus fides in disceptationibus etiam iudicialibus habeatur, quae voluntatis Nostrae significationi, hisce ostensis Litteris, haberetur.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXXI m. octobris anno MDCCCXXVI, Pontificatus Nostri quinto.

P. Card. GASPARRI, *a Secretis Status.*

V

NOVUS LIMES INTER VICARIATUM APOSTOLICUM LEOPOLDOPOLITANUM ET PRAEFECTURAM APOSTOLICAM DE MATADI IN CONGO BELGICO.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Quae rei sacrae procurationi melius gerendae faciant, in hac sublimi Principis Apostolorum Cathedra collocati, pro supremi apostolatus officio ad maiorem Dei gloriam et christiani populi salutem, decernere maturamus. Iamvero cum pars septentrio-orientalis regionis de *Majomba* ad vicariatum apostolicum Leopoldopolitanum pertinens, auctoritate Nostra, praefecturae apostolicae de *Matadi* adnexa sit, ita tamen ut memoratum vicariatum et praefecturam novus limes divideret, qui a flumine Congo incipiens intra *Boma* et *Kionzo* procederet usque ad fines Congi Gallici, salvis ulterioribus determinationibus magis specificis per Nos postea rite adprobandis, utriusque Missionis Ordinarii de hac limitum ulteriore designatione inter se convenerunt, et haec quae sequun-

tur supremae Nostrae adprobationi subiecerunt. Idcirco Nos, Ordinariorum dictorum votis concedentes, collatis consiliis cum VV. FF. NN. Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque rei momentis attento studio perpensis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, decernimus ac mandamus, ut novus hic limes inter enunciatum vicariatum et apostolicam praefecturam incipiat a flumine Congo, sequatur cursum fluminis *Mbidizi*, deinde lineam quae ad Occidentem circumdat territoria districtuum sive *chefferies* vulgo de *Mbindu, Loanda, Kimalele; Kungu Sukuti; Mumba-Noki, Ngambula Nlamba; Kivutu Tumbi-Kai; Saka da inga-Ntusumba; Isangila-Binda;* et *Lolo-Mazingu:* quos districtus, sive *chefferies*, sub iurisdictione praefecti apostolici de Matadi remanere volumus: reliquas vero finitimas *chefferies* idest de *Nlamba; Sumba-Sauri; Nkanzi-Saudanda; Mfuiki; Tsinga Kadi; Mongodolo, Nseke-Mbanza, Lutala-Lolo-Ndamou; Nziuti-Kavuzi; Lusenge et Nsumbi* edicimus ac mandamus, ut ad vicariatum apostolicum Leopoldopolitanum pertineant.

Haec statuimus, decernentes praesentes Literas firmas, validas atque efficaces, semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri. si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXX mensis iunii, anno MDCCCCXXVI, Pontificatus Nostri quinto.

P. Card. GASPARRI, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD EMUS P. D. RAPHAELEM TIT. S. HIERONYMI ILLYRICORUM PRESB. CARD. SCAPINELLI DI LEGUIGNO, QUEM PLACENTIAM MITTIT LEGATUM SUUM AD CONVENTUM EUCHARISTICUM.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Laudari satis non potest mos ille piissimus, haud ita pridem invectus, conventus scilicet ubique habendi quo sacrosanctae Eucharistiae cultus cotidie magis

in populo provehatur; idque hac praesertim aetate, dum tantum interest communis boni ut dilatentur spatia caritatis. Facile igitur tu intelliges quam libenti animo nuntium acceperimus, Placentiae, in urbe quidem nobilissima, congressum Eucharisticum mox actum iri; iamque commoveri animos et omnia apparari, ut digne sollemniterque eventus tam faustus concelebretur. Pietate Placentinorum perspecta, non dubitamus quin optatum exitum res habeat; eo magis quod non solum Pineroliensis Episcopus, Consilii Praeses Conventibus Eucharisticis in Italia promovendis, una cum suis operis sociis, rem iuvabit, sed etiam plurimi alii, uti affertur, sacrorum Antistites coetibus intererunt. In hac Sacramenti augusti celebratione nolumus equidem praesentiam Nostram omnino desiderari; quare te, dilecte fili Noster, Legatum Nostrum his litteris renuntiamus ut, nomine et auctoritate Nostra, Conventui praesideas ceterisque caeremoniis intersis. Ac sollertem Placentinorum Episcopum eosque omnes qui in re apparanda operam ei navant debita laude honestantes, gaudium praecipimus illius diei, cum pacis Princeps Iesus Dominus, per vias illius urbis, sollemniter procedente supplicantium agmine, transibit benedicendo. Interea, ad maiorem fidelium utilitatem, libenti animo concedimus ut, sacris operatus, adstantibus nomine Nostro benedicas, plenariam eisdem admissorum veniam proponens, usitatis Ecclesiae condicionibus lucrandam. Ac caelestium munerum auspicem paternaeque benevolentiae Nostrae testem, tibi, dilecte fili Noster, iisque omnibus qui Conventui intererunt apostolicam benedictionem amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXX mensis aprilis anno MDCCCCXXVI, Pontificatus Nostri quinto.

PIUS PP. XI

II

AD EM̃UM P. D. RAPHAELEM TIT. S. PRAXEDIS S. R. E. PRESB. CARD. MERRY DEL VAL EUMDEMQUE PATRIARCHALIS BASILICAE VATICANAE ARCHIPRESBYTERUM, QUEM LEGATUM SUUM MITTIT ASSISIUM AD SEPTIES SAECULARIA SOLLEMNIA AB OBITU S. FRANCISCI.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Septimo feliciter exeunte saeculo ex quo Seraphicus Pater Franciscus sanctissime obiit, merito sane ex terrarum orbe universo ad Assisiensem urbem catholicorum oculi convertuntur; in ea enim singularis Vir non sollum auspicato

natus est, sed etiam et inclytum constituit Ordinem et mirandas res gessit. Quapropter, dum ubique gentium eventus tam faustus pie recolitur, consentaneum plane est ut augustiore quidem ritu ac pompa Assisii saecularia haec sollemnia celebrentur. Quae quidem sollemnia, quae tanta cum magnificentia sollertiaque apparantur et tam frequentes undique peregrinos, maxime italos, illuc pietatem suam testaturos cient ac trahunt, vehementer equidem participare avemus, quasi praesentes, cum ob singularem rei gravitatem, tum quia de Francisci cultu in Assisiensibus iis templis quae Apostolicae Sedi sunt propria magnae Nobis curae est, tum etiam quia Romanum Pontificem decet in augendo saecularis commemorationis splendore praeire universis. Ita, cum probe noverimus qua tu, dilecte fili Noster, religione niteas erga Patriarcham Seraphicum, te quidem libenter eligimus qui, personam Nostram gerens, caeremoniis sacris quae die IV proximi mensis octobris Assisii agentur, nomine et auctoritate Nostra praesideas; ac praeterea potestatem tibi facimus thronum Pontifici reservatum adhibendi: id pro certo habentes te vel christiana pietate vel romanae Purpurae amplitudine ad optatum rei exitum digne omnino collaturum esse. Nec pauci quidem sunt salutis fructus quos inde exspectari licet, cum in singulorum hominum domesticaeque societatis, tum in humani generis universi utilitatem: nominatim autem ut virtutes illae vulgo revirescant de quibus in Encyclicis Nostris Litteris *Rite expiatis* fusius locuti sumus; nempe paupertas evangelica, qua e fluxis mundi rebus eripimur, humilitas vitaeque sanctimonia, quae praecipua sunt animi ornamenta, alia demum spiritualia dona quae Seraphicus Pater ex caritate mirum in modum deprompsit. Ad hanc rem, preces Nostras cum eis coniungimus quas cum fidelium plura millia, ad Seraphici Patris sepulcrum, tum ceteri terrarum orbis catholici, ex longinquo, sollemni eo die fusuri sunt; ac precati ut novum quasi sanctitudinis spiritum huiusmodi recordatio in populis excitet, facultatem tibi damus benedicendi adstantibus nomine Nostro, plenariam eisdem admissorum veniam proponendo, usitatis videlicet condicionibus lucrandam. Interea, conciliatrix caelestium munerum benevolentiaeque Nostrae testis Apostolica sit benedictio, quam tibi, dilecte fili Noster, peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XXV mensis septembris anno MDCCCCXXVI, Pontificatus Nostri quinto.

PIUS PP. XI

HOMILIA

AD NOVENSILES EPISCOPOS E CLERO INDIGENA SINENSI, HABITA INTER MISSARUM SOLEMNIA CONSECRATIONIS EORUMDEM IN FESTO SS. APP. SIMONIS ET IUDAE, DIE XXVIII OCT. MDCCCCXXVI, IN BASILICA VATICANA.

Venerabiles Fratres,

Iam finis est et solemnes expleti sunt ritus quibus plenitudinem sacerdotii prope Apostolicos Cineres vobis impertivimus; quam quidem impertire, ut res Nobis vobisque iucundior ac memorabilior accideret, hoc ipso die maluimus quo die ante septem annos Nobismet sacer collatus est Episcopalis ordo. Pro quo pretiosissimo munere Deo optimo maximo donorum omnium datori vobiscum, Venerabiles Fratres, gratias agimus et habemus habebimusque immortales. Nunc autem tacitum continere gaudium non possumus quo toti perfundimur ob consecratos primum a Romano Pontifice e Clero Sinensi praepositosque vicariatibus nonnullis ad catholicum nomen propagandum et Christi regnum inter suos dilatandum indigenas Episcopos. Initum valde salutariter consilium – quod et vehementer expetimus et Deo dante confidimus posse et alibi ad effectum gradatim deduci – videmur haud minus exsecuti feliciter. Vos enim in Urbem, quae christianae Religionis quasi centrum constituta est, convocari decrevimus, in hac tanta Petriani templi sanctitate ac maiestate consecrandos, ut, qui Sinensis Episcopatus flores estis et germina novella, iidem sacra aucti potestate sacrisque infulis redimiti, ad vestras regiones hinc verteremini; hinc, inquimus, ubi fons manat omnis apostolatus. Venistis quidem, Venerabiles Fratres, *videre Petrum*, immo etiam ab eo pedum accepistis, quod ad apostolica obeunda itinera ad ovesque congregandas uteremini. Petrus autem est vos peramanter complexus, qui evangelicae veritatis apud cives vestros proferendae spem facitis non exiguam.

Atque cives vestri, qui habent scilicet patriam illam immensam vobiscum communem, quae litterarum optimarumque artium

cultu iam inde ab extrema antiquitate floruit, ut Apostolicae Sedis consilium universe probavere – ii saltem qui non sunt abalienato a quavis religione animo – ita, imprimisque catholici, vos, Venerabiles Fratres, omnibus laetitiae pietatisque suae testimoniis prosecuti et Romam profecturos plaudendo consalutarunt. Dignitatem igitur episcopalem coniunctosque cum ea maximos labores sic sustinete et ferte, ut, Nostrae populariumque vestrorum exspectationi respondentes, novam generosamque subolem Ecclesiae pariatis. Illud enim Christi Domini vobis quoque Christi Vicarius in hac solemni hora significare iure potest: « Levate capita vestra et videte regiones – regiones illas vestras immensas – quia albae iam sunt ad messem » et iterum: « Ite et vos in vineam meam »; iterumque: « Ite, praedicate, docete, baptizate, benedicite: Ego enim elegi vos, ut eatis et fructum afferatis et fructus vester maneat ». Fiat fiat!

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA SACRA CONGREGATIO S. OFFICII

SENTENTIA DECLARATORIA EXCOMMUNICATIONIS IN SACERDOTEM FRANCISCUM CAPONE.

DECRETUM

Il sac. Francesco Capone, originario di Barra (Napoli), venne nominato Economo Curato della parrocchia di Selvacava nell'archidiocesi di Gaeta; in seguito a regolare processo fu condannato con sentenza emanata da questa Suprema Sacra Congregazione in Feria IV, 6 maggio 1925. Non essendosi alla medesima sottomesso, per decreto di Feria IV, 11 novembre dello stesso anno, fu interdetto dalla celebrazione della Messa in tutta l'archidiocesi, e con successiva ordinanza di Feria IV, 28 aprile del corrente anno, fu minacciato formalmente di scomunica se entro dieci giorni dall'intimo non avesse fatto atto di piena sottomissione.

Nonostante la longanimità usata dalla Suprema Sacra Congregazione, il sacerdote suddetto non solo è rimasto ostinatamente pervicace nella sua contumacia, ma per di più è stato causa di gravi disordini, sobillando il popolo, continuando l'esercizio abusivo del ministero parrocchiale perfino fuori di chiesa, violando in ogni modo le superiori disposizioni dell'Autorità ecclesiastica.

A togliere lo scandalo ed a provvedere al bene delle anime, gli Emi e Revmi Cardinali Inquisitori Generali si sentono in dovere di dichiarare, e realmente e formalmente dichiarano col presente decreto, il sopranominato sacerdote Francesco Capone incorso nella scomunica a termini del can. 2257 con tutti gli effetti di diritto.

Roma, dal Palazzo del S. Offizio, 3 novembre 1926.

Luigi Castellano, *Notaro della Suprema S. C. del S. Offizio.*

L. ✠ S.

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

CLUSIN. ET CIVITATIS PLEBIS

DISMEMBRATIONIS ET AGGREGATIONIS

DECRETUM

Quum incolae fractionis vulgo *Colle e Spazzavento*, quae fractio pertinet ad paroeciam B. M. V. in caelum Assumptae loci *Palazzone*, communis *S. Casciano de' Bagni*, in dioecesi Clusina, ob nimiam distantiam suam ecclesiam paroecialem adire non soleant, sed potius frequentent viciniorem ecclesiam paroecialem S. Lazaro dicatam, loci *Piazze*, communis *Cetona*, in dioecesi Civitatis Plebis; Rmi Ordinarii Clusinus et Civitatis Plebis a Sede Apostolica postularunt ut memorata fractio *Colle e Spazzavento* a dioecesi Clusina dismembraretur et memoratae viciniori paroeciae S. Lazari ac dioecesi Civitatis Plebis adiungeretur. Iamvero SSmus Dominus Noster Pius PP. XI, rei opportunitate attenta, petitioni benigne annuendum censuit, ideoque praesenti consistoriali decreto, perinde valituro ac si Apostolicae sub plumbo Litterae expeditae forent, statuit ut fractio *Colle e Spazzavento* a dicta paroecia B. M. V. in caelum Assumptae et a dioecesi Clusina in perpetuum separetur atque memoratae paroeciae S. Lazari proindeque dioecesi Civitatis Plebis aggregetur; ita ut fines utriusque dioecesis ad rivum, quem *Fossalto* appellant, constituantur. Ad haec exsecutioni mandanda, SSmus Dominus deputare dignatus est R. P. D. Iosephum Angelucci, Episcopum Civitatis Plebis, eidem tribuens facultates opportunas et necessarias, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, facto onere mittendi intra sex menses ad hanc Sacram Congregationem authenticum exemplar peractae exsecutionis.

Romae, ex Aedibus S. C. Consistorialis, die 1 mensis iunii anni 1926.

✠ C. CARD. DE LAI, Ep. Sabinen. et Mandelen., *Secretarius.*

L. ✠ S.

† Fr. Raphael C., Archiep. Thessalonicen., *Adsessor.*

II

PROVISIO ECCLESIARUM

Ssmus Dñus Noster Pius divina Providentia PP. XI, decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, has quae sequuntur Ecclesias de proprio singulas Pastore providit, nimirum:

21 martii 1926. — Praelaturae *nullius* Bmae Virginis Mariae a SS. Rosario in Valle Pompeia nuper erectae praefecit R. P. D. Carolum Cremonesi, Archiepiscopum titularem Nicomediensem, Pontificalium largitionum Magistrum.

17 iulii. — Titulari episcopali Ecclesiae Callipolitanae, R. P. Iosephum Betanzos O. F. M. quem deputavit Vicarium Apostolicum Marroquiensem.

1 octobris. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Hierapolitanae in Phrygia, R. P. D. Albanum Goodier, hactenus Archiepiscopum Bombayensem.

9 septembris. — Metropolitanae Ecclesiae Bonaërensi R. P. Iosephum Bottaro, O. F. M.

Praeterea, decreto diei 5 octobris 1926, electionem R. P. Severini Gertken e Congregatione Americana O. S. B. in Abbatem *nullius* S. Petri de Muenster canonice factam, ratam habuit et confirmavit.

III

DESIGNATIO

Iuxta can. 1594 § 2 Cod. iur. can. Metropolita Vilnensis designavit pro appellatione in secunda instantia tribunal Ordinarii Lomzensis.

Quam designationem SSmus D. N. Pius PP. XI rescripto Sacrae Congregationis Consistorialis diei 5 octobris 1926 benigne approbavit.

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

NOMINATIONES

Successivis decretis Sacrum Consilium Christiano Nomini propagando ad suum beneplacitum renunciavit:

28 iunii 1926. — R. D. Iosephum Reiners e Societate Verbi Divini, hactenus Praefectum Apostolicum de Nijgata, *Praefectum Apostolicum de Nagoya.*

— R. D. Antonium Ceska, e Societate Verbi Divini, *Praefectum Apostolicum de Nijgata.*

23 iulii. — R. P. Eugenium a Carcagente, O. F. Min. Capuccinorum, *Superiorem Missionis S. Andreae et Providentiae.*

28 iulii. — R. P. Iosephum Balbo ex Instituto Missionariorum a Consolata, Taurinen., *Praefectum Apostolicum de Meru.*

Item decreto eiusdem Sacrae Congregationis de Propaganda Fide dato die 27 iulii 1926 R. D. Ioannes Mac Kenna, Antistes Urbanus, ex archidioecesi Wellingtonensi, nominatus est Praeses Consilii Nationalis Novae Zelandiae Pont. Op. a Fidei Propagatione.

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

ANDEGAVEN.

BEATIFICATIONIS SEU DECLARATIONIS MARTYRII VEN. SERVI DEI NATALIS PINOT PAROCHI VICI LOUROUX-BECONNAIS.

SUPER DUBIO

« *An, stante approbatione martyrii et causae martyrii, nec non dispensatione a signis seu miraculis,* tuto *procedi possit ad solemnem praefati Ven. Servi Dei Beatificationem?* »

Innumeros inter Christi athletas, qui, furente gallicae insectationis procella, *evangelicam disciplinam sincero fidei vigore tenuerunt, quique incorrupto honore virtutis cum praeceptis Domini et cum Apostolis eius fortiter stantes multorum fidem martyrii sui veritate solidarunt* (S. Cypr., ep. 16, coll. 68), peculiarem sane sibi vindicat locum Venerabilis Natalis Pinot, sacerdotalis ordinis ornamentum, laboribus apostolicis atque strenuo certamine nobilissimum, Andegavensis dioecesis gloria insignis. Maximum illud praeconium, quo catholica Ecclesia martyres prosequitur suos: *Hic est vere martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit,* eidem est iure tribuendum. Quum enim ipse animadvertisset, civilem, quam vocabant, cleri constitutionem, ad Ecclesiae divinam compositionem labefactandam inventam esse a novi civilis inducendi ordinis assertoribus, eiusmodi facinus a se et a plebe sibi credita amovere contendit, palamque apostolica libertate iniquum iusiurandum, quod tunc exigebatur, respuendum ac dam-

nandum docuit. Exilio muletatus, ab animarum gerenda cura non conquievit, neque eo pergere semel est veritus, ubi vitae discrimina metuenda erant. Caritatis autem culmen attigit, animam suam ponendo pro fratribus suis. Inter omnes namque virtutum actus martyrium caritatis perfectionem demonstrat, iuxta illud Ioannis (15): *Maiorem hac dilectionem nemo habet, quam ut animam suam ponat quis pro amicis suis.* Clanculo inter suos versabatur, ut eorumdem necessitatibus praesto esset, Sacroque litando se olim parabat, quum ab irruentibus satellitibus apprehensus ad seditiosum tribunal perducitur, sacerdotalibus vestibus indutus. Iterum iterumque tentatus sacrilegum iusiurandum nuncupare recusavit, fideique professionem iteravit. Mox ad supplicium trahitur, cuius tabulatum laetanti animo conscendit, suumque caput carnifici porrexit haec verba proferens, quae spectatores admiratione perculerunt: *Introibo ad altare Dei.*

Totius rei gestae series certam persuasionem inducit, Natalem Pinot nedum veri martyris assequutum esse gloriam, sed nobilem ipsum martyrem et inter alios praestantissimum fore habendum. Quod perspicue patuit ex disceptationibus eadem super re de more institutis, quarum postrema habita fuit die prima mensis iunii volventis anni coram Sanctissimo Domino nostro Pio Papa XI, proposito a Reverendissimo Cardinali Vincentio Vannutelli, causae Relatore, ad discutiendum hoc Dubio: « *An constet de martyrio et causa martyrii, nec non de signis seu miraculis, in casu et ad effectum, de quo agitur?* » Omnes qui convenerant, tum Reverendissimi Cardinales tum Patres Consultores suam ex ordine suffragationem ediderunt, quibus auditis Beatissimus Pater suam decretoriam sententiam post fusas preces ad caeleste lumen uberius implorandum se fore prolaturum significavit, remisso onere peculiaris disceptationis super signis seu miraculis, quemadmodum in iuris canonici Codice cautum est can. 2116, § 2.

Die itaque tertia praedicti mensis latum est decretum, quo sancitum fuit: « *Ita constare de martyrio et causa martyrii Venerabilis Servi Dei Natalis Pinot, ut ad ulteriora procedi possit* »; unum tamen inquirendum supererat, utrum Beatorum Caelitum nomen et honores eidem Famulo Dei *tuto* decerni possent. Quare in universo sacrorum Rituum coetu, qui congregatus fuit die decima tertia superioris mensis iulii coram Ssmo Domino nostro Pio Papa XI, memoratus causae Relator discutiendum dubium proposuit: « *An stante approbatione martyrii et causae martyrii, nec non dispensatione a signis seu miraculis,* tuto *procedi possit ad solemnem praefati Ven. Servi Dei Beatificationem?* » Reverendissimi Cardinales et Patres Consultores unanimi suffragio id *tuto* fieri posse responderunt; nihilominus iudicium suum distulit Sanctissimus Pater donec divini luminis largitatem precibus implorasset.

Hanc autem primam octobris diem qua praeclara S. Remigii, perinsignis Rhemensis Antistitis memoria percolitur, selegit, divinisque religiosissime operatus, accersiri mandavit Reverendissimos Cardinales Antonium Vico Episcopum Portuensem et S. Rufinae, Sacrae Rituum Congregationi Praefectum, et Vincentium Vannutelli, Episcopum Ostiensem et Praenestinum Sacri Collegii Decanum causaeque Relatorem, una cum R. P. Carolo Salotti, S. Fidei Promotore generali meque insimul infrascripto Secretario, eisque praesentibus, Pontificio solio assidens, solemniter edixit: *Tuto procedi posse ad solemnem Venerabilis Servi Dei Natalis Pinot Beatificationem.*

Hoc decretum evulgari et in acta sacrorum Rituum Congregationis referri, litterasque Apostolicas in forma Brevis de Beatificationis solemnibus, ubi primum licuerit, in Patriarchali Basilica Vaticana celebrandis expediri iussit, calendis octobribus anno millesimo nongentesimo vicesimo sexto.

✠ A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. R. C. Praefectus.

L. ✠ S.

Angelus Mariani, *Secretarius.*

II

PARISIEN.

BEATIFICATIONIS SEU DECLARATIONIS MARTYRII VENERABILIUM SERVORUM DEI IOANNIS MARIAE DU LAU, ARCHIEPISCOPI ARELATENSIS, FRANCISCI IOSEPHI DE LA ROCHEFOUCAULD, EPISCOPI BELLOVACENSIS, PETRI LUDOVICI DE LA ROCHEFOUCAULD, EPISCOPI SANTONENSIS, ET SOCIORUM, PARISIIS IN ODIUM FIDEI INTEREMPTORUM MENSE SEPTEMBRI ANNO 1792.

Super dubio

« *An constet de martyrio et causa martyrii, signis seu miraculis, in casu et ad effectum, de quo agitur?* »

Nunquam satis deplorari poterit tetrica illa et miseranda lues, quae saeculo XVIII declinante, mendaci philosophiae nomine fucata, mentes perverterat, mores corruperat, cladibus ac ruinis Gallias apprime impleverat. Horret animus in infandis crudelitatis atque immanitatis spectaculis recolendis quae, gallica perduellione saeviente, impii scelestique homines, vix hoc nomine digni, exhibuerunt, sacras aedes depopulantes, catholicae religionis sacrosancta signa violantes, Episcopos, sacerdotes piosque

laicos suo arbitrio mactantes, qui iuramenti formulam, a laica potestate descriptam et Ecclesiae iuribus ac libertati conscientiae plane adversantem, nuncupare renuebant, vel minus benevolos erga novas politicas institutiones se ostenderent.

Tot inter egregios sacerdotes praeclarosque christifideles, qui teterrima illa tempestate neci traditi sunt, praefulget profecto insignis illa virorum legio, qui mense septembri anno 1792 Lutetiae Parisiorum summa iniuria immanique barbarie interfecti fuere. Istorum biscentum ac tredecim digni sunt habiti, qui tamquam strenui Christi milites honore decorarentur, quo Ecclesia martyres suos honestare solet, eorumque martyrii causa ad Apostolicam Sedem delata est. Ipsorum internecio in eodem loco perfecta est, ubi custodiendi detinebantur. Videlicet, in coenobio Carmelitarum centum et decem necati sunt, eorumque nomina heic fideliter descripta prostant:

I. Ioannes Maria du Lau, Archiepiscopus Arelatensis. — II. Franciscus Ioseph de la Rochefoucauld, Episcopus Bellovacensis. — III. Petrus Ludovicus de la Rochefoucauld, Episcopus Santonensis. — IV. Vincentius Abraham, Parochus oppidi Sept-Saulx, in dioecesi Rhemensi. — V. Andreas Angar, paroeciae Parisiensis S. Salvatoris vicarius. — VI. Ioannes Baptista Claudius Aubert, paroeciae Dominae nostrae, oppidi Pontoise, curio. — VII. Franciscus Balmain, iam societatis Iesu sodalis. — VIII. Ioannes Petrus Bangue, nosocomii Parisiensis S. Iacobi a sacris. — IX. Ambrosius Augustinus Chevreux, Congregationis S. Mauri summus moderator. — X. Ludovicus Barreau de la Touche, Congregationis S. Mauri, monachus. — XI. Renatus Iulianus Massey, Congregationis S. Mauri monachus. — XII. Ludovicus Franciscus Andreas Barret, paroeciae Parisiensi S. Rochi addictus. — XIII. Iosephus Bécavin, sacerdos dioecesis Nannetensis. — XIV. Carolus Ieremias Béraud du Pérou, societatis Iesu iam sodalis. — XV. Robertus le Bis, Sancti Dionysii, oppidi de Briis sous-Forges, parochus. — XVI. Iacobus Iulius Bonnaud, societatis Iesu iam sodalis, Vicarius generalis Lugdunensis. — XVII. Ioannes Antonius Savine, moderator sodalitatis clericorum Sancti Sulpicii. — XVIII. Ludovicus Alexius Mathias Boubert, diaconus, oeconomus sodalitatis clericorum Sancti Sulpicii. — XIX. Ioannes Antonius Hyacinthus Boucharenc de Chaumeils, Vicarius generalis Vivariensis. — XX. Ioannes Franciscus Bousquet, presbyter Parisiis commorans. — XXI. Ioannes Franciscus Burté, O. F. M. Conventualium Parisiis procurator. — XXII. Claudius Cayx-Dumas, societatis Iesu iam sodalis. — XXIII. Ioannes Charton de Millou, societatis Iesu iam sodalis. — XXIV. Claudius Chaudet, paroeciae Parisiensi Sancti Nicolai *des Champs* addictus. — XXV. Nicolaus

Clairet, Parisiensis nosocomii incurabilium a sacris. — XXVI. Ioannes Alexander Menuret, praepositus domui S. Francisci Salesii in oppido Issy. — XXVII. Claudius Colin, presbyter domus S. Francisci Salesii in oppido Issy. — XXVIII. Franciscus Guillamot, presbyter domus S. Francisci Salesii, in oppido Issy. — XXIX. Carolus Richardus Lebreton (Fr. Petrus ex Ordine Capulatorum), presbyter domus S. Francisci Salesii in oppido Issy. — XXX. Petrus Ludovicus Ioseph Verrier, presbyter domus S. Francisci Salesii, in oppido Issy. — XXXI. Bernardus Franciscus de Cucsac, e societate S. Sulpicii, moderator Seminarii philosophici, Parisiis. — XXXII. Franciscus Dardan, alumnis ephebei S. Barbarae a sacris confessionibus. — XXXIII. Guillelmus Delfaut, iam societatis Iesu sodalis, Archipresbyter oppidi Daglan. — XXXIV. Maturinus Victor Deruelle, paroeciae Parisiensis S. Gervasii presbyter. — XXXV. Gabriel Desprez de Roche, Vicarius generalis Parisiensis. — XXXVI. Thomas Nicolaus Dubray, sacerdos sodalitatis S. Sulpicii. — XXXVII. Thomas Renatus Dubuisson, parochus S. Dionysii in oppido Barville, Aurelianensis dioecesis. — XXXVIII. Franciscus Dumasrambaud de Calandelle, episcopo Lemovicensi a secretis. — XXXIX. Henricus Hippolytus Ermés, vicarius paroeciae S. Andreae des-Arcs. — XL. Armandus de Foucauld de Pontbriand, Vicarius generalis Arelatensis. — XLI. Claudius Franciscus Gagnières des Granges, iam societatis Iesu sodalis, presbyter domus S. Francisci Salesii. — XLII. Iacobus Friteyre Durvé, Societatis Iesu iam sodalis. — XLIII. Iacobus Gabriel Galais, e societate S. Sulpicii, moderator seminarii Robertinorum. — XLIV. Petrus Gauguin, e societate S. Sulpicii, praefectus bibliothecae Issiensi. — XLV. Ludovicus Laurentius Gaultier, nosocomii Parisiensis Incurabilium a sacris. — XLVI. Georgius Girault (P. Severinus inter Franciscales sodales Tertii Ordinis), a confessionibus Sororum a S. Elisabeth. — XLVII. Ioannes Goizet, archipresbyter paroeciae Dominae Nostrae, oppidi Niort, in dioecesi Pictaviensi. — XLVIII. Petrus Landry, vicarius in paroecia Dominae Nostrae, oppidi Niort. — XLIX. Ioannes Philippus Marchand, vicarius paroeciae Dominae Nostrae, oppidi Niort. — L. Andreas Grasset de Saint-Sauveur, Canonicus ecclesiae cathedralis Senonensis. — LI. Carolus Franciscus le Gué, societatis Iesu iam sodalis. — LII. Franciscus Vareilhe Duteil, olim e Soc. Iesu, de domo S. Francisci Salesii. — LIII. Petrus Michael Guérin, e societate S. Sulpicii. — LIV. Guesdon, presbyter. — LV. Ioannes Antonius Guilleminet, presbyter paroeciae S. Rochi, Parisiis. — LVI. Franciscus Ludovicus Hébert, Vicarius Superioris generalis Eudistarum. — LVII. Iacobus Stephanus Philippus Hourrier, e sodalitate S. Sulpicii, praefectus seminario *de Laon*. — LVIII. Ioannes Baptista Jannin, nosocomii de la Salpétrière a sacris.

— LIX. Ioannes Lacan, nosocomii Parisiensis a Pietate nuncupati a sacris. — LX. Petrus Alexander de Langlade, Vicarius generalis Rothomagensis. — LXI. Claudius Antonius Roduplhus Laporte, societatis Iesu iam sodalis, vicarius Sancti Ludovici in oppido Brest. — LXII. Franciscus Ludovicus Laugier de Lamanon, oppidi Champs-sur-Marne iam parochus. — LXIII Franciscus Lefranc, Eudista, superior seminarii de Coutances. — LXIV. Guilelmus Nicolaus Ludovicus Leclercq, e sodalibus Scholarum christianarum (Fr. Salomon). — LXV. Oliverius Lefebvre, nosocomii Parisiensis a Misericordia nuncupati a sacris. — LXVI. Urbanus Lefebvre, presbyter societatis Missionum pro infidelibus. — LXVII. Iacobus Ioseph Lejardinier des Landes, parochus S. Nicolai in oppido de-la-Feuillie. — LXVIII. Michael Ioseph Lemercier, paroeciae S. Eustachii Parisiis addictus. — LXIX. Franciscus Caesar Londiveau, vicarius paroeciae Evaillé. — LXX. Ludovicus Longuet, canonicus S. Martini Turonensis. — LXXI. Iacobus Franciscus de Lubersac, Victoriae, Ludovici XV filiae, a sacris. — LXXII. Henricus Augustus Luzeau de la Mulonnière, e sodalitate S. Sulpicii. — LXXIII. Gaspar Claudius Maignien, parochus loci la-Villeneuve-le-Roi. — LXXIV. Ioannes Massin, paroeciae S. Sulpicii addictus. — LXXV. Ludovicus Mauduit, parochus loci Noyers. — LXXVI. Franciscus Ludovicus Méallet de Fargues, Vicarius generalis dioeceseos Claromontensis. — LXXVII. Iacobus Ioannes Le Meunier, vicarius Dominae Nostrae in oppido Mortagne. — LXXVIII. Ioannes Maria Monge, paroeciae Belnensis S. Petri vicarius. — LXXIX. Ioannes Iacobus Morel (P. Apollinaris inter Fratres Capulatos), vicarius Germanorum in paroecia S. Sulpicii. — LXXX. Ioannes Baptista Nativelle, vicarius S. Martini in oppido Longjumeau. — LXXXI. Renatus Nativelle, vicarius S. Dionysii in oppido Argenteuil. — LXXXII. Nezel, clericus, professor apud Sulpicianos Issienses. — LXXXIII. Mathias Augustinus Nogier, Parisiensibus Ursulinis a sacris. — LXXXIV. Ioseph Thomas Pazery de Thorame, canonicus ecclesiae cathedralis Blezae. — LXXXV. Iulius Honoratus Cyprianus Pazery de Thorame, Vicarius gen. dioeceseos Tolonensis. — LXXXVI. Petrus Franciscus Pazery de Thorame, Vicarius gen. dioeceseos Arelatensis. — LXXXVII. Ludovicus Pellier, parochus S. Martini in oppido Montigny. — LXXXVIII. Petrus Ploquin, vicarius in oppido-Druye. — LXXXIX. Ioannes Baptista Michael Pontus, presbyter sodalitatis S. Sulpicii, Parisiis. — XC. Renatus Nicolaus Poret, parochus S. Martini in oppido Boitron, dioecesis Sagiensis. — XCI. Augustinus Porlier, sacerdoti recens initiatus. — XCII. Iulianus Poulain de Launay, presbyter ac professor. — XCII. Petrus Nicolaus Psalmon, e sodalitate S. Sulpicii, superior seminarii de Laon. — XCIV. Ioan-

nes Robertus Quéneau, oppidi Allonnes prope Saumur parochus. — XCV. Stephanus Franciscus Deodatus de Ravinel in seminario S. Sulpicii diaconus. — XCVI. Iacobus Augustinus Robert de Lezardière, in seminario S. Sulpicii diaconus. — XCVII. Ludovicus Franciscus Rosé, parochus S. Martini in oppido Emalleville in dioecesi Rothomagensi. — XCVIII. Ioannes Caesar Rostaing, diaconus seminarii de Laon, Parisiis. — XCIC. Claudius Rousseau, e sodalitate S. Sulpicii, praefectus seminario de Laon. — C. Vincentius Ioseph le Rousseau, iam societatis Iesu sodalis, moderator sanctimonialium a Visitatione, Parisiis. — CI. Franciscus Urbanus Salin de Niart, canonicus in loco Saint-Lisier-de-Conseraus, dioeceseos Apamiensis. — CII. Ioannes Henricus Ludovicus Samson, vicarius in oppido Caen, dioecesis Baiocensis. — CIII. Ioannes Antonius Barnabas Séguin, vicarius paroeciae Parisiensis S. Andreae des Arcs. — CIV. Ioannes Baptista Maria Tessier, presbyter sodalitatis S. Sulpicii. — CV. Ioseph Martialis Texier, puerorum cantorum in ecclesia S. Sulpicii magister. — CVI. Ioannes Ioseph Thierry, acolytus. — CVII. Thomas Loup, appellatus Bonnotte, iam societatis Iesu sodalis, Ursulinarum Parisiensium moderator. — CVIII. Carolus Regis Matthaeus comes de Vallons de la Calmette, iam militiarum dux. — CIX. Ioseph Volondat, parochus loci Saint Gaultier in dioecesi Lemovicensi. — CX. Mathurinus Nicolaus de Villeneuve, societatis Iesu iam sodalis, moderator monialium a Calvario nuncupatarum.

Septuaginta ac septem mactati sunt in seminario S. Firmini Congregationis Missionis: scilicet,

CXI. Andreas Abel Alricy, octogenarius sacerdos. — CXII. Renatus Maria Andrieux, superior communitatis S. Nicolai du Chardonnet. — CXIII. Nicolaus Bize, rector seminarii S. Nicolai du Chardonnet. — CXIV. Stephanus Michael Gillet, rector seminarii S. Nicolai du Chardonnet. — CXV. Ludovicus Ioannes Matthaeus Lanier, praefectus seminario S. Nicolai du Chardonnet. — CXVI. Carolus Victor Véret, diaconus communitatis S. Nicolai du Chardonnet. — CXVII. Petrus Paulus Balzac, presbyter in paroecia S. Nicolai du Chardonnet. — CXVIII. Ioseph Ludovicus Oviève, presbyter in paroecia S. Nicolai du Chardonnet. — CXIX. Antonius Claudius Augustus Beaupoil de Saint-Aulaire, S. Hilarii Pictaviensis canonicus. — CXX. Ioannes Franciscus Maria Benoit, dictus Vourlat, iam societatis Iesu sodalis, moderator sanctimonialium a perpetua adoratione SS. Sacramenti. — CXXI. Ioannes Carolus Maria Bernard, canonicus regularis et curator bibliothecae in abbatia Parisiensi S. Victoris. — CXXII. Michael Andreas Silvester Binard, in collegio Navarrensi

doctor. — CXXIII. Claudius Bochot, moderator Patrum a christiana doctrina. — CXXIV. Eustachius Felix, procurator Patrum a christiana doctrina. — CXXV. Ioannes Franciscus Bonnel de Pradal, canonicus regularis S. Genovefae. — CXXVI. Claudius Ponse, canonicus regularis S. Genovefae. — CXXVII. Petrus Bonsé, parochus in oppido Massy. — CXXVIII. Petrus Briquet, in collegio Navarrae theologiae doctor. — CXXIX. Petrus Brisse, ecclesiae cathedralis Bellovacensis canonicus poenitentiarius. — CXXX. Carolus Carnus, in collegio Ruthenensi doctor. — CXXXI. Ioannes Carolus Caron, oppidi Collégien parochus. — CXXXII. Bertrandus Antonius de Caupenne, vicarius in oppido Montmagny. — CXXXIII. Nicolaus Colin, oppidi Genevrières parochus. — CXXXIV. Salvator Costa, presbyter italicus. — CXXXV. Sebastianus Desbrielles, magister scholarum in nosocomio Parisiensi a Pietate nuncupato. — CXXXVI. Ioannes Petrus Duval, magister scholarum in nosocomio Parisiensi a Pietate nuncupato. — CXXXVII. Ludovicus Franciscus Rigot, aedituus in nosocomio Parisiensi a Pietate nuncupato. — CXXXVIII. Iacobus Dufour, vicarius S. Remigii oppidi Maisons. — CXXXIX. Dionysius Claudius Duval, presbyter paroeciae S. Stephani a Monte, Parisiis. — CXL. Ioseph Falcoz, sacerdos nosocomiis Parisiensibus addictus. — CXLI. Iacobus Fangousse de Sartret, presbyter. — CXLII. Marcus Antonius Philippus Fauconnet, praepositus seminario a Tribus et Triginta appellato. — CXLIII. Gilbertus Ioannes Fautrel, presbyter. — CXLIV. Philibertus Fougères, parochus S. Laurentii in dioecesi Nivernensi. — CXLV. Ludovicus Ioseph Francois, moderator seminarii Parisiensis S. Firmini. — CXLVI. Petrus Ioannes Garrigues, presbyter. — CXLVII. Nicolaus Gaudreau, parochus oppidi Vert-le-Petit. — CXLVIII. Georgius Hieronymus Giroust, vicarius loci Genevilliers in dioecesi Parisiensi. — CXLIX. Ioseph Maria Gros, parochus S. Nicolai du Chardonnet. — CL. Ioannes Henricus Gruyer, e Congregatione Missionis, vicarius Sancti Ludovici, Versaliis. — CLI. Petrus Michael Guérin du Rocher, societatis Iesu iam sodalis, praepositus domui nuper ad catholicam fidem adductorum. — CLII. Robertus Franciscus Guérin du Rocher, societatis Iesu iam sodalis. — CLIII. Ivo Andreas Guillon de Keranrum, curator collegii Navarrae. — CLIV. Iulianus Franciscus Hédouin, sanctimonialibus addictus. — CLV. Petrus Franciscus Hénocq, doctor in collegio a Cardinali Lemoine appellato. — CLVI. Eligius Herque du Roule, societatis Iesu iam sodalis, nosocomii a Pietate nuncupati a sacris. — CLVII. Petrus Ludovicus Joret, presbyter. — CLVIII. Ioannes Petrus le Laisant, vicarius S. Dionysii in oppido Dugny. — CLIX. Iulianus le Laisant, vicarius in oppido Videcosville. — CLX. Gilbertus Ludovicus Sym-

phorianus Lanchon, moderator spiritualis religiosarum a Portu Regali. — CLXI. Iacobus de la Lande, parochus loci Illiers-l'Evêque. — CLXII. Ioannes Ioseph de Lavèze Belay, nosocomii Parisiensis l'*Hotel Dieu* vicarius. — CLXIII. Michael Leber, curio paroeciae Parisiensis S. Magdalenae-de-la-Ville-l'Evêque. — CLXIV. Petrus Florentius Leclercq, presbyter seminarii S. Nicolai-du-Chardonnet. — CLXV. Ioannes Carolus Legrand, philosophiae doctor in collegio nuncupato de Lisieux. — CLXVI. Ioannes Lemaitre, presbyter. — CLXVII. Ioannes Thomas Leroy, prior parochus de la Ferté-Gaucher. — CLXVIII. Martinus Franciscus Alexius Loublier, parochus oppidi de Condé-sur-Sarthe. — CLXIX. Claudius Silvanus Mayneaud de Bisefranc, presbyter. — CLXX. Claudius Ludovicus Marmotant de Savigny, parochus loci Compans-la-Ville. — CLXXI. Henricus Ioannes Millet, Parisiis Ecclesiae S. Hippolyti vicarius. — CLXXII. Franciscus Ioseph Monnier, presbyter Parisiensis. — CLXXIII. Maria Franciscus Mouffle, Ecclesiae S. Merry, Parisiis, vicarius. — CLXXIV. Ioannes Michael Philippot, sacerdos collegio Navarrae addictus. — CLXXV. Petrus Claudius Pottier, sodalis Congregationis Eudistarum. — CLXXVI. Iacobus Leonorus Rabé, Hospitii Parisiensis nothorum puerorum vicarius. — CLXXVII. Petrus Robertus Régnet, presbyter. — CLXXVIII. Ivon Ioannes Petrus Rey de Kervisic, vicarius Parisiensis S. Iacobi-du-Haut-Pas. — CLXXIX. Nicolaus Carolus Roussel, presbyter. — CLXXX. Petrus Saint-James, Parisiensis nosocomii a Pietate vicarius. — CLXXXI. Iacobus Ludovicus Schmid, Ecclesiae S. Ioannis Evangelistae Parisiis parochus. — CLXXXII. Ioannes Antonius Seconds, iam sodalis Societatis Iesu, nosocomii Pietatis a sacris. — CLXXXIII. Petrus Iacobus de Turmenyes, presbyter et magister magnus domus Navarrae. — CLXXXIV. Renatus Ioseph Urvoy, presbyter. — CLXXXV. Nicolaus Maria Verron, iam societatis Iesu sodalis, religiosarum a S. Aura moderator. — CLXXXVI. Ioannes Antonius Ioseph de Villette, iam militiae dux. — CLXXXVII. Gulielmus Violard, presbyter.

Viginti ac tres Servi Dei ex recensitis in carcere abbatiae S. Germani interempti fuere.

CLXXXVIII. Daniel Ludovicus André Des Pommerayes, paroeciae Parisiensis S. Pauli vicarius. — CLXXXIX. Ludovicus Remigius Benoist, paroeciae Parisiensis S. Pauli vicarius. — CXC. Ludovicus Remigius Nicolaus Benoist, paroeciae Parisiensis S. Pauli vicarius. — CXCI. Ioannes Andreas Capeau, paroeciae Parisiensis S. Pauli vicarius. — CXCII. Thomas Petrus Antonius de Boisgelin de Kerdu, Vicarius generalis Aquensis. — CXCIII. Antonius Carolus Octavianus du Bouzet, Vicarius gen. Rhe-

mensis. — CXCIV. Armandus Chapt de Rastignac, Vicarius generalis Arelatensis. — CXCV. Ludovicus le Danois, presbyter paroeciae Parisiensis S. Rochi. — CXCVI. Claudius Fontaine, vicarius paroeciae Parisiensis S. Iacobi de la Boucherie. — CXCVII. Petrus Ludovicus Gervais, a secretis Archiepiscopi Parisiensis. — CXCVIII. Sanctes Huré, presbyter. — CXCIX. Carolus Ludovicus Hurtrel, sacerdos, ex Ordine Minimorum. — CC. Ludovicus Beniaminus Hurtrel, diaconus. — CCI. Anna Alexander Carolus Maria Lanfant, iam societatis Iesu sodalis. — CCII. Laurent, presbyter, puerorum auribus linguaque captorum educator. — CCIII. Martin, presbyter paroeciae S. Iacobi de la Boucherie. — CCIV. Thomas Ioannes Monsaint, paroeciae S. Rochi Parisiensis vicarius. — CCV. Franciscus Ioseph Pey, vicarius ecclesiae S. Landry, Parisiis. — CCVI. Ioannes Ioseph Rateau, presbyter. — CCVII. Marcus Ludovicus Royer, parochus S. Ioannis en-Grève, Parisiis. — CCVIII. Ioannes Ludovicus Guyard de Saint-Clair, canonicus Noviomagensis. — CCIX. Ioannes Petrus Simon, dignitate pollens, quoad scholas moderandas, in capitulo Dominae Nostrae Parisiensis. — CCX. Petrus Iacobus Maria Vitalis, in Ecclesia S. Merry, Parisiis, vicarius.

Tres quoque in carcere appellato « La Force » interfecti sunt.

CCXI. Ioannes Baptista Bottex, oppidi Neuville-sur-Ain parochus. — CCXII. Michael Franciscus de la Gardette, Parisiensis paroeciae S. Gervasii vicarius. — CCXIII. Franciscus Hyacinthus le Livec, societatis Iesu iam sodalis, a sacris Filiarum Calvarii.

Iudicialibus confectis tabulis, tum Ordinaria tum Apostolica auctoritate Parisiensi in ecclesiastica Curia, super martyrio et causa martyrii, signis seu miraculis, ipsarumque legitima forma expensa et agnita, Congregatio Antepraeparatoria est habita in aedibus Rmi Cardinalis Vincentii Vannutelli, causae Relatoris, die 23 octobris a. 1923, in qua actum est de martyrio, causa martyrii, et signis seu miraculis omnium praefatorum Servorum Dei. Praeparatorius autem Coetus coactus est post biennium in Vaticana Congregationum aula die 15 novembris. Hoc vertente anno, die 13 iulii generalia celebrata sunt Comitia coram Sanctissimo Domino nostro Pio Papa XI, in quibus memoratus Cardinalis Vannutelli sequens Dubium discutiendum proposuit: « *An constet de martyrio, causa martyrii et signis seu miraculis praefatorum bis centum tredecim Dei Servorum* ». Suffragia tum Reverendissimorum Cardinalium tum Patrum Consultorum intento animo prosecutus est Beatissimus Pater, suam tamen sententiam pandere distulit, ratus precibus Deum exorari oportere, atque ampliorem superni luminis copiam in re tam gravi fore implorandam.

Quum vero, cunctis maturo et accurato examine perpensis, mentem suam aperire statuisset, hodiernam diem, qua S. Remigii, Rhemensis Antistitis, solemnis recolitur memoria, designavit; atque, pacis Hostia devotissime oblata, advocari mandavit Reverendissimos Cardinales Antonium Vico, Episcopum Portuensem et S. Rufinae, sacrae Rituum Congregationi Praefectum, et Vincentium Vannutelli, Episcopum Ostiensem et Praenestinum, sacri Collegii Decanum causaeque Relatorem, una cum R. P. Carolo Salotti, S. Fidei Promotore generali, meque infrascripto a secretis, solioque Pontificio assidens, solemni decreto edixit: « *Ita constare de martyrio et causa martyrii centum nonaginta et unius Venerabilium Dei Servorum supra recensitorum, ut procedi possit ad ulteriora in casu et ad effectum de quo agitur; quoad vero reliquos duos et viginti, dilata, et coadiuventur probationes* ». Hi porro sunt:

XXVIII. Franciscus Guillaumot. — XXIX. Ioannes Carolus Lebreton. — LIV. Guesdon, presbyter. — LX. Petrus Alexander de Langlade. — LXII. Franciscus Ludovicus Lauger de Lamanon. — LXVIII. Michael Ioseph Lemercier. — LXXIV. Ioannes Massin. — LXXVIII. Ioannes Maria Monge. — LXXXVII. Ludovicus Pellier. — XCI. Augustinus Porlier. — XCVII. Ludovicus Franciscus Rosé. — XCVIII. Ioannes Caesar Rostaing. — CV. Ioseph Martialis Texier. — CVI. Ioannes Ioseph Thierry. — CIX. Ioseph Volondat. — CXIX. Antonius Claudius Augustus Beaupoil de S. Aulaire. — CXXXIV. Salvator Costa. — CXLI. Iacobus Fangousse de Sartrel. — CXLII. Marcus Antonius Philippus Fauconnet. — CLXXXVII. Guilelmus Violard. — CXCII. Thomas Petrus Antonius de Boisgelin. — CCIII. Presbyter Martin.

Hoc decretum publici iuris fieri et in acta sacrae Rituum Congregationis inseri iussit, calendis octobris anno millesimo nongentesimo sexto.

✠ A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. R. C. Praefectus.

L. ✠ S.

Angelus Mariani, *Secretarius.*

III

DAMASCENA

BEATIFICATIONIS SEU DECLARATIONIS MARTYRII VENERABILIUM SERVORUM DEI FRANCISCI, MOOTI ET RAPHAELIS MASSABKI FRATRUM GERMANORUM CHRISTIFIDELIUM MARONITARUM DAMASCI ANNO 1860 IN ODIUM FIDEI INTEREMPTORUM.

SUPER DUBIO

« *An, stante approbatione martyrii et causae martyrii, nec non dispensatione a signis seu miraculis, ad tramitem can.* 2116 § 2 *Cod. iuris can.*, tuto *procedi possit ad solemnem eorumdem trium Venerabilium Servorum Dei Beatificationem?* »

Recens adhuc memoria exstat immanis illius excidii, quod anno millesimo octingentesimo sexagesimo Damasci in Syria barbarae Drusorum cohortes in christianam gentem patrarunt, omnia terrore, sanguine, igne et vastatione implentes. Inter necatos octo emicant Franciscalis familiae sodales, qui in coenobio eiusdem civitatis commorabantur, suae professionis apprime studiosi. Istorum causa ad felicem nuper perducta est exitum, atque Beatorum Caelitum honores Apostolico decreto iisdem iam indulti sunt, propeque est ut solemnis Beatificationis ritus perficiatur. Sed in eodem coenobio, eadem furente procella et ab iisdem christianae fidei osoribus, alii tres germani fratres Maronitae interfecti fuere, qui vix atque prima insectationis signa perceperunt, illuc confugerant, ut eamdem cum religiosis iis viris, quibuscum familiari quadam consuetudine utebantur, sortem nanciscerentur. Pietatis studio vitaeque probitate egregie pollebant, impavidoque animo inimicorum furiosum impetum passi sunt, cruorem suum in catholicae fidei testimonium profundentes, non secus ac octo Franciscales sodales, ne apostasiae crimine, ad quod singuli incitabantur, se foedarent.

Ubi primum ad aures hodierni Archiepiscopi Damasceni Maronitarum perlatum est nuncium proximae Beatificationis octo Franciscalium sodalium, qui tamquam fidei martyres declarati sunt, eamdem gloriam deberi sensit Antistes religiosissimus etiam tribus fratribus Maronitis, eamdem ob causam eodemque in loco insimul cum illis iugulatis. Quos enim fides ac poena coniunxerat, pari gloria honestari decebat.

Preces itaque, una cum aliis orientalis Ecclesiae Praesulibus, Summo Pontifici porrexit, enixe efflagitans ut quod pro suis martyribus neglectum fuerat id benigne repararetur. Sanctissimus Dominus noster Pius Papa XI rem iustam et laudabilem peti animadvertens, novum ac singulare benignitatis ac benevolentiae suae pignus orientali Ecclesiae exhibere voluit.

Ut igitur res tota rite perficeretur, manum suam causae promovendae praefatorum trium Dei Famulorum apposuit, peculiari mandato fidei Promotori generali tradito, quo Damascum se conferret, et quos invenisset ipsorum necis idoneos testes opportune expenderet, iudiciali servata forma. Res bene cessit; plura enim et luculenta congesta sunt testimonia fideique digna documenta, quae tuto ferendo iudicio paria omnino visa sunt. Rerum a se gestarum universa series descripta a Fidei Promotore, oculis subiecta est tum Reverendissimorum Cardinalium tum Patrum Consultorum, qui in generalibus Comitiis diei quintae vertentis mensis, proposito ad discutiendum dubio per Reverendissimum Cardinalem Antonium Vico, sacrae Rituum Congregationi Praefectum: « *An, attenta relatione Promotoris generalis Fidei* tuto *procedi possit ad praedictorum Christifidelium Beatificationem?* » concordi suffragatione affirmative responderunt. Sanctissimus Pater apertis verbis de laboribus hac in causa feliciter impensis est gratulatus, animique sui laetitiam pandere dignatus est, excepitque libenter suffragatorum vota, qui, inspecta martyrii perspicuitate, a signis seu miraculis dispensari petierant. Ne quid autem constituto iudiciorum ordini deesset, provisum fuerat per Fidei Promotoris inquisitionem, qui de Servorum Dei scriptis investigaverat, deque custodia decretorum Urbani VIII super cultu publico non adhibendo docuerat.

Fusis de more precibus ad divinae sapientiae lumen in tam gravi negotio demerendum, auspicatissimam hanc diem septimam octobris selegit, qua solemne agitur festum Beatae Mariae Virginis sub appellatione sacratissimi Rosarii, ad recolendam victoriam institutum, quam populus christianus de Turcarum tyrannide reportavit. Sacris igitur mysteriis piissime celebratis, ad se acciri mandavit, in hac nobilissima Vaticani aula, Reverendissimum Cardinalem Antonium Vico, Episcopum Portuensem et S. Rufinae, sacraeque Rituum Congregationi Praefectum, una cum R. P. Carolo Salotti, S. Fidei Promotore generali, meque infrascripto a secretis, iisque adstantibus, suprema qua pollet auctoritate declaravit: « *Ita constare de martyrio et causa martyrii praefatorum trium Venerabilium Servorum Dei, ut, stante dispensatione a signis seu miraculis, ad solemnem eorumdem Beatificationem* tuto *procedi queat* ».

Hoc decretum in vulgus edi, in acta sacrorum Rituum Congregationis deponi, triumque Venerabilium Dei Famulorum nomina Litteris Apostolicis

de Beatificationis solemniis in Patriarchali Basilica Vaticana pro octo memoratis Franciscalibus sodalibus quantocius celebrandis, iam datis, adiungi iussit, nonis octobris anno millesimo nongentesimo vicesimo sexto.

✠ A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. R. C. Praefectus.

L. ✠ S.

Angelus Mariani, *Secretarius.*

IV

PARISIEN.

BEATIFICATIONIS SEU DECLARATIONIS MARTYRII VENERABILIUM SERVORUM DEI IOANNIS MARIAE DU LAU ARCHIEPISCOPI ARELATENSIS, FRANCISCI IOSEPHI DE LA ROCHEFOUCAULD EPISCOPI BELLOVACENSIS, PETRI LUDOVICI DE LA ROCHEFOUCAULD, EPISCOPI SANTONENSIS ET SOCIORUM, IN ODIUM FIDEI PARISIIS INTEREMPTORUM MENSE SEPTEMBRI ANNO 1792.

SUPER DUBIO

« *An, stante approbatione martyrii et causae martyrii, nec non dispensatione a signis seu miraculis, ad tramitem can.* 2116 § 2 *Cod. iuris can.*, tuto *procedi possit ad solemnem Venerabilium centum et nonaginta unius Servorum Dei Beatificationem?* »

Quid possint humanae vires divina gratia roboratae, quum sanctorum omnium declarant exempla, tum apprime eorum, qui acriter tentati maluerunt, per immanes cruciatus vitam fundere, quam a Christi fide et ab Ecclesiae unitate desciscere. Horum multi, quorum purpureis palmis gloriatur Ecclesia, in teterrima illa contra catholicam religionem insectatione emicuerunt, quae saeculo XVIII ad exitum flectente per Galliam desaeviit, ex omni hominum conditione, qui *pro testamento Dei sua corpora tradiderunt et laverunt stolas suas in sanguine Agni.* Conspicuus sane istorum manipulus in ipsa urbe Galliarum principe collectus est septembri mense anno 1792, quos inter eminent memorati tres Venerabiles viri episcopali dignitate praestantes, plurimique alii animarum curam gerentes. Hi, quos christifideles nacti erant captivitatis socios, quique eiusdem exitii mox futuri erant participes, peramanter hortantur, admissorum doleant, mentes ad caelum convertant, aeterna supplicia iis longe tetriora ita effugiant, quae a carnificibus parabantur. Hisce stimulis religiosi sensus in iis miri-

fice excitantur: in genua se omnes provolvunt, conscientiam suam expiandi percupidi, atque ad mortem pie obeundam sese parant. Qui in coenobio Carmelitarum detinebantur, in horto tumultuose iugulati plures sunt, alii vero templum ingredi iussi ad iniquum iuramentum nuncupandum iterum tentantur, omnesque reluctantes morte mulctantur. In templo autem assiduas preces Deo fundebant, et ut quisque ad necem suo nomine appellabatur, serenus laetusque surgebat, velut si ad Agni nuptias ab Angelis evocaretur; alii ab Horarum canonicarum non desistebant recitatione, vel sanctos libros oculis tenebant subiectos; alii Deo benedicebant, quod, quae dogmata ex cathedris librisque defenderant, eadem sibi contigeret sanguinis testimonio confirmare; Christi crucifixi alii imaginem extremum conspiciebant, eius verba repetentes: *Domine, dimitte illis, quia nesciunt quod faciunt.* Etiam qui in abbatia S. Germani necati sunt, piam oppetere mortem, sacerdotum concaptivorum ministerio adiuti, studuerunt. Qui vero in Seminario S. Firmini custodiebantur, vel intra aedes iugulati fuere vel e fenestra deorsum in viam deiecti, ubi immanissimae mulieres convenerant, quae, ut quispiam sacerdos ex alto aedium proiiciebatur, ad eum, belluarum instar sanguinem sitientium, accurrebant, clavisque armatae, si quid spiritus adhuc in eo manebat, crudeliter eripiebant. Neque a mortuorum corporibus vexandis abstinuerunt: namque conscendebant currus, quibus erant illa imposita, atque (horribile dictu) pedibus proterebant, in frusta concidebant, crura, capita secabant, distractaque membra tollentes, veluti trophaea transeuntibus ostentabant, clamitantes: *Vive la nation!*

Opportune sane et auspicato contingit hac nostra aetate, qua bellum adversus Dominum et Christum eius a nostrae religionis osoribus instaurari haud immerito timendum est, adeo praeclara fidei et fortitudinis celebrare exempla, ex quibus magnum profecto robur christifidelibus accedet, ad strenue dimicandum contra perfidos conatus omnigenasque insidias inimicorum Christi nominis. *Armantur enim filiorum animi dum patrum recensentur triumphi* (Eucher. Lugdun., *Hom. de SS. Petro et Paulo*).

Laetetur itaque universa catholica Ecclesia ob novam gloriam novamque utilitatem sibi obventuram ex istorum Venerabilium Dei Servorum exaltatione. De martyrio quippe martyriique causa centum et nonaginta unius ex biscentum tredecim de quibus iudiciales disceptationes sunt habitae plane constare ad iuris praescriptum decreto lato calendis vertentis mensis, ubi ipsorum nomina religiose descripta sunt, sancitum est. Atque martyrii ipsius evidentia inspecta a proferenda de signis seu miraculis peculiari probatione soluti sunt, altero decreto, causae Actores, prout in iure canonico provisum est (can. 2116, § 2).

Unum tamen praestandum supererat, quo huius sacri fori iudiciales formulae complerentur. In universo itaque sacrorum Rituum coetu die quinta volventis mensis coacto coram Sanctissimo Domino nostro Pio Papa XI, Reverendissimus Cardinalis Vincentius Vannutelli causae Relator, hoc dubium discutiendum proposuit: *An stante approbatione martyrii et causae martyrii, nec non dispensatione a signis seu miraculis,* tuto *procedi possit ad solemnem praefatorum Venerabilium centum nonaginta et unius Servorum Dei Beatificationem?* Porro cuncti qui aderant Reverendissimi Cardinales et Patres Consultores affirmativum suffragium ediderunt; a mente vero sua aperienda supersedit Beatissimus Pater, ingeminatis precibus uberiorem caelestis sapientiae copiam impetrandi studiosus.

Hodiernam autem faustissimam designavit diem, qua annua solemnia honori Beatissimae Virginis Mariae sub sacratissimi Rosarii titulo peraguntur, divinaque ferventer oblata Hostia, ad se advocari mandavit Reverendissimos Cardinales Antonium Vico, Episcopum Portuensem et S. Rufinae, sacrae Rituum Congregationi Praefectum, et Vincentium Vannutelli, Episcopum Ostiensem et Praenestinum, sacri Collegii Decanum causaeque Relatorem; itemque R. P. Carolum Salotti, S. Fidei Promotorem generalem, meque infrascriptum Secretarium, iisque adstantibus, solemni decreto edixit: *Tuto procedi posse ad solemnem centum et nonaginta unius memoratum Dei Servorum Beatificationem.*

Huiusmodi decretum publici iuris fieri, in acta sacrorum Rituum Congregationis referri, Litterasque Apostolicas in forma Brevis de Beatificationis solemniis in Patriarchali Basilica Vaticana, ubi primum licuerit, perficiendis expediri iussit, nonis octobris anno millesimo nongentesimo vicesimo sexto.

✠ A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. R. C. Praefectus.

L. ✠ S.

Angelus Mariani, *Secretarius.*

S. CONGREGATIO DE SEMINARIIS ET DE STUDIORUM UNIVERSITATIBUS

EPISTOLA

AD RMOS ORDINARIOS, DE CATECHETICA DISCIPLINA IN SACRIS SEMINARIIS IMPENSE EXCOLENDA.

Illme ac Rme Domine,

Ad regnum Iesu Christi, Servatoris nostri, in terris instaurandum, nulla res plus confert, ex ipso divino instituto, quam eximia sacerdotalis ordinis sanctitas et doctrina. « Causae profecto graves, et omnium aetatum communes, decora virtutum multa et magna in sacerdotibus postulant: veruntamen nostra haec aetas plura quoque et maiora admodum flagitat » (Leo XIII, Enc. *Etsi nos*, 15 febr. 1882).

Cum autem idonei altaris ministri et studiosi animarum curatores nequeant evadere nisi, qui, in sacris Seminariorum septis adolescentes, ad omnem virtutis et scientiae decorem rite instituantur, Sancta Sedes Apostolica sapientissimas edidit leges de huiusmodi institutis, quorum cum statu ipsa Ecclesiae fortuna coniungitur maxime.

Nos quidem omnia, quae de hac re statuta sunt, ab omnibus, quorum interest, religiose servari confidimus; sed unum est maximi momenti et ponderis, quod universos sacrorum Antistites diligenter attendere percupimus, idque spectat *ad rationem seu methodum christianae doctrinae tradendae.*

Codicis iuris canonici canone 1365 § 3 praescribitur ut in cursu theologico, qui saltem integro quadriennio debet contineri, « habeantur etiam lectiones de Theologia pastorali, *additis practicis exercitationibus praesertim de ratione tradendi pueris aliisque catechismum* ».

Quam congruenter quamque necessario haec praecipiantur, facile intelliget quisquis animadvertat officium docendi christianam plebem, quo tenentur sacerdotes omnes, praesertim curiones, omnium officiorum primum esse et maximum: ex eius enim observatione aut neglectu salus vel ruina animarum magna ex parte pendet. Apertum notumque est gravissimum Benedicti XIV, sapientissimi Pontificis, effatum: « Illud affirmamus magnam eorum partem, qui aeternis suppliciis damnantur, eam calamitatem perpetuo subire ob ignorantiam mysteriorum fidei, quae scire et credere necessario debent, ut inter electos cooptentur » (*Inst. XXVI*, 18).

Hinc, ex iuris canonici praescripto, debet parochus, ut gravissimum impleat officium suum de catechetica populi christiani institutione, pueros ad sacramenta Poenitentiae, Confirmationis et Eucharistiae rite suscipienda praeparare, eosque, postquam primum Sancta de altari libaverint, uberius ac perfectius excolere, item fidelibus adultis catechismum, sermone ad eorum captum accommodato, explicare (can. 1329-32).

Huiusmodi autem officio ceteros presbyteros, atque etiam clericos, teneri, constat ex sequenti: « Presbyteri aliique clerici, nullo legitimo impedimento detenti, proprio parocho in hoc sanctissimo opere adiutores sunto, etiam sub poenis ab Ordinario infligendis » (can. 1333 § 2). At, cum rudium praesertim et imperitorum institutio de rebus altissimis, sermone ad eorum captum accommodato, res sit perdifficilis aeque ac pernecessaria, ideo ad tantum opus diuturna ac prorsus diligens adhibenda est praeparatio. Haec fieri debet in sacris Seminariis: ad hoc enim sunt ipsa constituta. Ut autem munus docendi christianum populum rite et fructuose quis obeat, non sufficit praeparatio doctrinalis, quae in veritatum tradendarum cognitione versatur quaeque fit per studium sacrae theologiae, praesertim dogmaticae, sed requiritur etiam illa quae dicitur *didascalica*, ad modum pertinens quo veritates tradi debent, eaque fit tum per congrua praecepta tum per practicas exercitationes.

Ad rem Summus Pontifex Pius X in memorabili Encyclica *Acerbo nimis* (15 apr. 1905): « Facilius longe est reperire oratorem, qui copiose dicat ac splendide, quam catechistam, qui praeceptionem habeat ex omni parte laudabilem. Quamcumque igitur facilitatem cogitandi et loquendi quis a natura sit nactus, hoc probe teneat, numquam se de christiana doctrina ad pueros vel ad populum cum animi fructu esse dicturum, nisi multa commentatione paratum atque expeditum. Falluntur sane qui plebis imperitia ac tarditate fisi, hac in re negligentius agere se posse autumant. E contrario, quo quis rudiores nactus sit auditores, eo maiore studio ac diligentia utatur oportet, ut sublimissimas veritates, adeo a vulgari intelligentia remotas, ad obtusiorem imperitorum aciem accommodet, quibus aeque ac sapientibus, ad aeternam beatitudinem adipiscendam sunt necessariae ».

Quae cum ita sint, Amplitudinem tuam enixe rogamus ut hoc iuris canonici praeceptum vehementer urgeas operamque des ut in Seminario tuo impense excolatur disciplina catechetica; quam ob rem magister theologiae pastoralis praelectiones de ratione doctrinae christianae tradendae frequentes habeat, et clerici ipsi ad tantum opus sese practice exerceant, sive in Seminario, sive in ecclesiis, prout prudentia suaserit.

Haec sunt, Amplissime Praesul, quae ad te, sicut et ad ceteros sacrorum Antistites, habuimus hac de re scribere. Placet litteram nostram absol-

vere verbis, quibus Summus Pontifex Leo XIII Episcopos Peruviae simili in casu hortabatur: « Haec si praestabitis et clerus florebit honore suo, et Ecclesiae laus manebit, quae semper optimorum studiorum fautrix et altrix est habita vereque habenda est. Vobis praeterea idonei homines praesto erunt, qui, vocati in partem ministerii vestri, magno vobis erudiendis populis pietatique fovendae usui futuri sint et adiumento ». (Breve *Inter graves*, 1 maii 1894).

Interim Deum, benignum bonorum omnium largitorem, humiliter adprecamur ut te cunctosque fideles, pastorali sollicitudini tuae concreditos, uberrimis caelestis gratiae auxiliis munerari dignetur.

Romae, ex Secretaria S. Congregationis Seminariis et Studiorum Universitatibus praepositae, die 8 septembris an. 1926.

Amplitudini tuae
addictissimus in Domino
CAIETANUS Card. BISLETI, *Praefectus*.

† Iacobus Sinibaldi, Episc. Tiberien., *Secretarius*.

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis

IANUEN.

NULLITATIS MATRIMONII (TESTA-ROSASCO)

Cum ignoretur locus actualis commorationis Iosephi Rosasco in causa conventi, eundem citamus ad comparendum, sive per se, sive per Procuratorem legitime constitutum, in sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, via della Dataria, 94) die 15 decembris 1926, hora 11, ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendum, et ad diem designandam qua habebitur Turnus rotalis pro causae definitione:

An constet de nullitate matrimonii in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedicti Iosephi Rosasco curare debent, ut de hac edictali citatione ipse moneatur.

L. ✠ S. I. Grazioli, *Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 13 octobris 1926.

Ioannes Ladelci, *Notarius.*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de M. Joseph Rosasco défendeur en cette cause, Nous le citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, Via della Dataria, n. 94), 15 Décembre 1926 à 11 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la cause devant la Rote:

Conste-t-il de la nullité du mariage dans ce cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence du dit M. Joseph Rosasco devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

Mercoledì 13 ottobre Sua Santità ha ricevuto in Udienza solenne S. E. il Sig. Dott. ELIODORO ROMERO, Ambasciatore Straordinario e Plenipotenziario del Perù, per la presentazione delle Lettere Credenziali.

SACRA CONGREGAZIONE DEL CONCILIO

AVVISO

Si rende noto che le iscrizioni per la pratica del diritto presso lo *Studio* della S. C. del Concilio, già aperte, si chiuderanno il 30 novembre prossimo.

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 5 ottobre 1926, nel Palazzo Apostolico Vaticano, dinanzi all'augusta presenza del Santo Padre, si è tenuta la Congregazione *Generale* dei Sacri Riti, nella quale gli Emi e Rmi Signori Cardinali, i Revmi Prelati ed i Consultori Teologi, hanno discusso e dato il loro voto dapprima sul dubbio detto del *Tuto* per la solenne beatificazione dei Venerabili Servi di Dio, Giovanni Maria du Lau Arcivescovo d'Arles, Francesco Giuseppe de la Rochefoucauld Vescovo di Beauvais, Pietro Lodovico de la Rochefoucauld Vescovo di Saintes e Compagni, uccisi a Parigi in odio alla Fede; e quindi sul dubbio detto del *Tuto* per la solenne Beatificazione dei tre fratelli germani, maroniti, Francesco, Mooti, e Raffaele Massabki, uccisi nell'anno 1860 in odio alla Fede.

Martedì, 26 ottobre 1926, nel Palazzo Apostolico Vaticano, con l'intervento degli Emi e Rmi Signori Cardinali e col voto dei Rmi Prelati Officiali e dei Consultori Teologi componenti la Sacra Congregazione dei Riti, si è tenuta la Congregazione *Preparatoria* per discutere il dubbio sopra l'eroismo delle virtù esercitate dal Ven. Servo di Dio Vincenzo Pallotti, Sacerdote Romano, Fondatore della Pia Società delle Missioni.

TRIBUNALE DELLA S. ROMANA ROTA

Sabato, 16 ottobre, ebbe luogo nel Palazzo Apostolico Vaticano la solenne inaugurazione dell'anno giuridico. Dopo la Messa dello Spirito Santo e la prestazione del giuramento, gli Uditori, con gli Ufficiali del S. Tribunale e gli Avvocati, furono ammessi alla presenza del S. Padre. L'Illmo e Rmo Mons. Massimo Massimi, Decano, lesse il seguente indirizzo:

Beatissimo Padre,

« L'anno giuridico 1925-1926 ha segnato ancora un aumento di lavoro, in confronto degli anni precedenti: il numero delle cause, decise con sentenza definitiva, si è elevato a cinquantaquattro, senza dire delle moltissime altre che hanno avuto termine altrimenti.

« È stato nondimeno per la Rota un anno di lutto, a causa della morte del Decano — Mons. Giovanni Prior — avvenuta il 28 aprile a Darlington, in Inghilterra, là dove egli era nato. Particolarmente mesto ne è oggi il ricordo, in questa annuale inaugurazione, alla quale lo abbiamo veduto per ben quindici anni consecutivi, dal 1908 al 1922, quando ebbe l'onore di tenere il discorso alla presenza della Santità Vostra.

« Fu quello, si può dire, l'ultimo atto del suo ufficio, perchè non molto dopo egli piegava improvvisamente sotto il peso del male, che lo costrinse per tre anni e mezzo a un riposo forzato e penosissimo, finchè non si addormentò nel Signore, *sanctissime*, come dice il messaggio trasmesso al Nostro Tribunale dal Vescovo del luogo e come è ben facile credere, conoscendone la santa vita.

« La Rota può a buon diritto esser fiera di aver avuto, prima a Uditore e poi a Decano, una figura sì bella di sacerdote, integro e pio, intelligente e colto, cortese ma fermo, filialmente devoto alla persona del Romano Pontefice. Sua nota caratteristica era una laboriosità calma, costante, tenace, quella che egli spinse fino al sacrificio della vita.

Così, nella ripresa del lavoro, quel che era un pensiero mesto, diventa un monito opportuno. Dobbiamo raccogliere il bellissimo esempio di ogni virtù, che ne ha lasciato il venerato defunto, e, in particolare, il forte amore al lavoro Il lavoro di un Tribunale è spesso duro e ingrato, donde segue una naturale tendenza a differirlo. E contro questa tendenza dobbiamo tutti — giudici, ufficiali e avvocati — potentemente reagire.

« Sia ben fermo il nostro proposito, nella speranza della grazia divina, che abbiamo or ora domandata innanzi all'Altare. Abbiamo assistito alla celebrazione dei Sacri Misteri, abbiamo invocato lo Spirito Santo e abbiamo levato fiduciosi lo sguardo all'immagine della Nostra Signora.

« L'Eucaristia dà divino fervore e — come dice Ambrogio — *nescit tarda molimina Spiritus Sancti gratia*. Piena di questa grazia, *Maria con fretta corse alla montagna*. Il Suo esempio, il Suo aiuto ci diano lena a salire le aspre monta-

gne del Nostro Tribunale. E la Santità Vostra, con la Paterna Benedizione, ci guidi in queste difficili e pericolose ascensioni, affinchè non mettiamo il piede in fallo, nè ci arrestiamo per via, ma dalla vetta raggiunta scopriamo i candidi panorami e i magnifici orizzonti della giustizia ».

Il Santo Padre rispondeva dichiarando di ricevere con particolare compiacenza le nobili espressioni dei devoti sentimenti, dei cari ricordi, dei fervidi propositi manifestati, tanto più che partivano da quelli che egli sapeva venir dall'Altare. A loro poteva applicare con proprietà quello che l'Imperatore Giustiniano riportava al principio del Digesto: *Iuris merito quis nos sacerdotes appellet, iustitiam namque colimus.* E proseguiva, dicendo:

« Ci siamo uniti con voi stamane nella preghiera a Dio, pensando a voi ed a questo gradito desiderato incontro e al vostro nuovo lavoro, pregando a voi le celesti benedizioni e suffragando il compianto Decano defunto, la cui memoria così sacra, così bella, così edificante, ben è stata filialmente e fraternamente ricordata. Il lavoro, già cresciuto, crescerà di nuovo nel suo fatale andare, e Noi riguardiamo, con paterna compiacenza e con sincera fierezza, che insieme al lavoro cresce, se possibile, lo zelo e la generosità colla quale lo affrontate, così che anche in voi si compiono queste ascensioni nobili ed alte, delle quali felicemente è stata fatta memoria, ascensioni piene di poesia, perchè nulla vi è invero di più bello della giustizia ».

Ricordava poi ed applicava le parole del Salmista: *Beatus vir cuius auxilium est a Domino: ascensiones in corde suo disposuit... Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem.* Impartiva, infine, la implorata Benedizione Apostolica a tutti i presenti e a quelli che erano nella loro mente e nel loro cuore.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

17 agosto 1926. Monsig. Eugenio Tisserant e il Rmo P. Cirillo Karalewskyi, *Consultori della Sacra Congregazione per la Chiesa d'Oriente.*

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

23 giugno 1926. Monsig. Luigi Maglione, Arcivescovo titolare di Cesarea di Palestina, *Nunzio Apostolico a Parigi.*

8 luglio » Monsig. Giuseppe Fietta, Arcivescovo titolare di Sardica, *Internunzio Apostolico nell'America centrale.*

13 ottobre 1926. L'Emo Sig. Cardinale Raffaele Merry del Val, *Protettore delle Suore della Presentazione di Madras* (India).

20 » » L'Emo Sig. Cardinale Camillo Laurenti, *Protettore della Congregazione Vallombrosana O. S. B.*

25 » » L'Emo Sig. Cardinale Michele Lega, *Protettore dell'Istituto delle Religiose Adoratrici del Ssmo Sacramento* (Buenos Aires).

Protonotari Apostolici ad instar participantium:

5 agosto 1926. Monsig. Winand Uberto Aretz, della diocesi di Little Rock.

16 » » Monsig. Dionisio O'Connor, della diocesi di London.

2 settembre » Monsig. Giuseppe Asti, dell'archidiocesi di Milano.

9 » » Monsig. Massimiliano Keller, Amministratore Apostolico di Schneidemuhl.

26 » » Monsig. Pietro Paturzo, dell'archidiocesi di Sorrento.

Prelati Domestici di S. S.:

26 marzo 1925. Monsig. Maurilio Silvani, della diocesi di Alessandria.

23 febbraio 1926. Monsig. Giovanni Sumera, dell'archidiocesi di Manila.

» » » Monsig. Cesare Guerrero, della medesima archidiocesi.

1 marzo » Monsig. Teofilo Bromboszcz, della diocesi di Katowice.

1 maggio » Monsig. Antonio Sinibaldi, dell'archidiocesi di Milano.

16 giugno » Monsig. Pietro Donohoe, della diocesi di Brooklyn (U. S. A.).

» » » Monsig. Giacomo Tommaso Kelty, della medesima diocesi.

» » » Monsig. Francesco Saverio Ludeke, della medesima diocesi.

» » » Monsig. Timoteo Luigi Hickey, della medesima diocesi.

» » » Monsig. Giovanni Luigi Belford, della medesima diocesi.

» » » Monsig. Boleslao Puchalski, della medesima diocesi.

» » » Monsig. Ambrogio Schumack, della medesima diocesi.

» » » Monsig. Giovanni C. York, della medesima diocesi.

» » » Monsig. Patrizio J. Cherry, della medesima diocesi.

» » » Monsig. Tommaso J. O'Brien, della medesima diocesi.

» » » Monsig. Guglielmo Mc Ginnis, della medesima diocesi.

» » » Monsig. Giacomo G. Corrigan, della medesima diocesi.

» » » Monsig. Nicola M. Wagner, della medesima diocesi.

22 » » Monsig. Giovanni J. Sheridan, della diocesi di Syracuse (U. S. A.).

16 luglio » Monsig. Pietro Marazza, della diocesi di Novara.

5 agosto » Monsig. Giovanni Eugenio Weibel, della diocesi di Little Rock.

12 » » Monsig. Giovanni Ceraso, dell'archidiocesi di Capua.

» » » Monsig. Emmanuele Vinheta, della diocesi di Riberâo Preto.

16 » » Monsig. Giovanni Francesco Stanley, della diocesi di London.

» » » Monsig. Teodoro Valentin, della medesima diocesi.

18 agosto 1926. Monsig. Edmondo Brunck de Freundeck, della diocesi di Strasburgo.
» » » Monsig. Antonio Sawatzki, della diocesi di Danzica.
» » » Monsig. Carlo Bovero, dell'archidiocesi di Torino.
19 » » Monsig. Guglielmo L. O' Brien, dell'archidiocesi di Chicago.
» » » Monsig. Giuseppe Centennial Quille, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Bernardo J. Sheil, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Maurizio P. Fitzgerald, della diocesi di Brooklyn.
25 » » Monsig. Angelo Astorri, dell'archidiocesi di Fermo.
30 » » Monsig. Marco de Dionigi, della diocesi di Novara.

ONORIFICENZE

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

La Commenda dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

18 giugno 1926. Al sig. Edoardo Riboli, della diocesi di Chiavari.
30 luglio » Al sig. cav. Angelo Delassus, dell'archidiocesi di Cambrai.
12 agosto » Al sig. Antonio Giuseppe Leite, della diocesi di Botucatù.
2 settembre » Al sig. avv. Gaetano Ceola, della diocesi di Vicenza.
10 » » Al sig. Francesco Patrizio Finn, della diocesi di Middlesborough.
13 » » Al sig. Simeone di Cagno-Abbrescia, dell'archidioc. di Bari.
17 » » Al sig. Bernardo Maria Mutsaers, dell'archidioc. di Malines.
» » » Al sig. Colomano Cziffra, della diocesi di Gran Varadino.

Il cavalierato dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

18 giugno 1926. Al sig. Carlo Maria Vittore Boothaan, della diocesi di Bois-le-Duc.
31 luglio » Al sig. Vittore Parein, dell'archidiocesi di Malines.
18 agosto » Al sig. dott. Daniele Giuseppe Mc Carthy, della diocesi di Davenport.
» » » Al sig. Roberto Wastelier Du Parc, della diocesi di Lilla.
» » » Al sig. Uberto Cuypers, della diocesi di Harlem.
» » » Al sig. Giuseppe Francesco Saverio Cornelio Agostino Jansen, della diocesi di Bois-le-Duc.
24 » » Al sig. prof. Gaetano Solieri (Milano).
30 » » Al sig. Lorenzo Erders, dell'archidiocesi di Malines.
6 settembre » Al sig. Lucio Lucioli, della diocesi di Chiusi e Pienza.
7 » » Al sig. Giuliano Gulley, dell'archidiocesi di Parigi.

7 settembre 1926. Al sig. architetto Giulio Vallotti, dell'archidiocesi di Torino.
17 » » Al sig. Arpad Horváth, della diocesi di Gran Varadino.
» » » Al sig. Gustavo Imrik, della medesima diocesi.
20 » » Al sig. dott. Francesco Nardacchione, della diocesi di Larino.
29 » » Al sig. Edvino J. Stubbs, dell'archidiocesi di Chicago.

La Commenda dell'Ordine di San Silvestro Papa:

15 ottobre 1926. Al sig. Leone Castelli, dell'archidiocesi di Milano.
» » » Al sig. ing. Domenico Valente, della diocesi di Molfetta.

Il Cavalierato di San Silvestro Papa:

19 agosto 1926. Al sig. Guido Barafani, dell'archidiocesi di Firenze.
18 settembre » Al sig. Angelo Amicarelli, dell'archidiocesi di Cagliari.
» » » Al sig. Ernesto Marini, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Edoardo Manunza, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Luigi Podda, della medesima archidiocesi.
29 » » Al sig. Simone Tasciotti, della diocesi di Sezze.

MAGGIORDOMATO DI SUA SANTITÀ

NOMINE

Con Biglietti di S. E. Rma Monsig. Maggiordomo, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

25 settembre 1926. Monsig. Guglielmo R. Griffin, dell'archidiocesi di Chicago.
» » » Monsig. Giuseppe A. Casey, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Vittore Primeau, della medesima archidiocesi.
30 » » Monsig. Antonio Gryczyński, dell'archidiocesi di Lublino.
5 ottobre » Monsig. Giacinto Rascioni, della diocesi di Macerata e Tolentino.
8 » » Monsig. Giuseppe H. Albers, dell'archidiocesi di Cincinnati.
11 » » Monsig. Teodoro Huerth, dell'archidiocesi di Colonia.
12 » » Monsig. Giuseppe Bortoluzzi, della diocesi di Ceneda.
» » » Monsig. Gottardo Possamai, della medesima diocesi.
13 » » Monsig. Luigi De Martino, dell'archidiocesi di Sorrento.
19 » » Monsig. Baldassare Moeckel, dell'archidiocesi di Bamberga.

Camerieri Segreti di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S.:

25 settembre 1926. Il sig. conte Ignazio Serra, dell'archidiocesi di Cagliari.
16 ottobre » Il sig. visconte Hervé de Lyrot, della diocesi di Versailles.
20 » » Il sig. Luigi Giuseppe Rivet, dell'archidiocesi di Ottawa.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di S. S.:

6 ottobre 1926. Monsig. Giuseppe Ferner, dell'archidiocesi di Salisburgo.
» » » Monsig. Francesco Fiala, della medesima archidiocesi.
11 » » Monsig. Pietro Kreutzer, dell'archidiocesi di Colonia.
» » » Monsig. Pietro Herkenrath, della medesima archidiocesi.
13 » » Monsig. Lazzaro Bongiovanni, della diocesi di Torino.
15 » » Monsig. Pasquale Lanzo, della diocesi di Nicastro.
» » » Monsig. Sebastiano Ayala, della diocesi di Arassuahy.

Camerieri d'onore di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S.:

2 ottobre 1926. Il sig. Carlo Dietrich, della diocesi di Bruxelles.
6 » » Il sig. Francesco A. Suris Fontanals, della diocesi di Barcellona.
13 » » Il sig. Francesco Carrillo Guerrero, della diocesi di Madrid.
13 » » Il sig. Toribio Zuñiga Cerrudo, della medesima diocesi.
» » » Il sig. Domenico de Arsuaga Amiel, Izaguirre y Mignot, della diocesi di Vitoria.
» » » Il sig. Emmanuele Orueta y Arriero, della diocesi di Madrid.
19 » » Il sig. Dionisio Garcia-Pelayo y Cordoncillo, dell'archidiocesi di Siviglia.

Cappellano d'onore extra urbem *di S. S.:*

6 ottobre 1926. Monsig. Paolo Bramböck, dell'archidiocesi di Salisburgo.

Camerieri d'onore extra urbem *di S. S.:*

18 ottobre 1926. Monsig. Matteo Scalzullo, dell'archidiocesi di Conza.
» » » Monsig. Giovanni Del Guercio, della medesima archidiocesi.
» » » Monsig. Vincenzo Gallicchio, della medesima archidiocesi.

NECROLOGIO

13 maggio 1926. Monsig. Liberto Boeynams, Vescovo tit. di Zeugma.
18 giugno » Monsig. Giovanni M. Clerc, Vescovo di Vizagapatam.
7 settembre » Monsig. Dionisio Schuler, Arcivescovo tit. di Nazianzo.
9 » » Monsig. Wladislao Szcześniak, Vescovo tit. di Laranda.
1 ottobre » Monsig. Isidoro Badia y Sarradel, Vescovo di Tarazona.
9 » » Monsig. Agostino Rosentreter, Vescovo di Culma.
19 » » Monsig. Guglielmo F. O' Hare, Vescovo tit. di Massimianopoli.
20 » » Monsig. Edoardo Patrizio Allen, Vescovo di Mobile, U. S. A.
21 » » Monsig. Emilio Jimenez Perez, Vescovo tit. di Antedone.

AVVISO

Per nuova disposizione si sono distinte e rese reciprocamente autonome le Amministrazioni della Tipografia Poliglotta Vaticana e della Libreria Vaticana. Pertanto ad evitare probabili confusioni e ad ottenere facile e celere disbrigo della corrispondenza è bene che ciò che riguarda esclusivamente i lavori tipografici sia indirizzato alla Tipografia Poliglotta Vaticana *e quello che riguarda acquisti, commissioni di libri, sia indirizzato alla* Libreria Vaticana.